



# **Agencje Wspólnoty Europejskiej**

**- czym są i jak działają**

Opracowanie i tłumaczenie:  
*Elżbieta Kolasińska*  
*Ewa Łukowicz-Oniszczyk*

Urząd Komitetu Integracji Europejskiej  
Warszawa 2006





© Urząd Komitetu Integracji Europejskiej  
Departament Dokumentacji Europejskiej i Publikacji  
Al. Ujazdowskie 9, 00-918 Warszawa  
adres internetowy: [www.ukie.gov.pl](http://www.ukie.gov.pl)

Projekt okładki: *Zygmunt Piotrowski*  
Opracowanie redakcyjne: *Elżbieta Nowicka*  
Skład i łamanie: *Krzyszyna Kaczyńska*

Druk i oprawa: EDIT Sp. z o.o.  
ul. Inwalidów Wojennych 14  
05-400 Otwock  
(adres do korespondencji: 04-994 Warszawa, ul. Poezji 19)

**ISBN 83-89972-86-7**





## Agencje Wspólnoty Europejskiej – czym są i jak działają?

Agencje Wspólnoty są organizacjami europejskiego prawa publicznego, odmiennymi od instytucji wspólnotowych oraz mającymi osobowość prawną. Zostały powołane aktami prawa wtórnego w celu wypełniania specyficznych zadań technicznych, naukowych lub z zakresu zarządzania określonych w odpowiednich aktach prawa wspólnotowego.

Obecnie działa osiemnaście agencji wspólnotowych, często określanych jako np. centrum, fundacja, agencja, urząd, obserwatorium, co może być mylące, zwłaszcza że te same terminy mogą być stosowane na oznaczenie innych organów nieodpowiadających podanej definicji agencji.

Tekst ten przedstawia działalność wszystkich osiemnastu agencji wspólnotowych.





Cedefop



**Europejskie Centrum Rozwoju Kształcenia Zawodowego**  
**European Centre for the Development of Vocational Training**  
**Centre européen pour le développement de la formation**  
**professionnelle**  
**Europäische Zentrum für die Förderung der Berufsbildung**

### **1. Kontakt**

Adres do korespondencji:  
P.O. Box 22427  
GR-55102 THESSALONIKI

Adres siedziby:  
123 Europe  
GR-57001 THESSALONIKI  
(Pylea)



## Cedefop

---

tel. +30-2310-490 111

faks +30-2310-490 049

e-mail: [info@cedefop.eu.int](mailto:info@cedefop.eu.int)

Internet: <http://www.cedefop.eu.int>

Interactive website: <http://www.trainingvillage.gr>

Biuro łącznikowe w Brukseli:

20 Av. d' Auderghem, B-1040 Brussels

tel. (32-2) 230 19 78

faks (32-2) 230 58 24

e-mail: [info@cedefop.eu.int](mailto:info@cedefop.eu.int)

### **2. Geneza (rok założenia, podstawa prawna)**

Cedefop został powołany rozporządzeniem Rady nr 337/75 jako organizacja niedochodowa, wspierająca Komisję Europejską w promowaniu edukacji i kształcenia zawodowego. Artykuł 150 Traktatu WE uznaje odpowiedzialność państw członkowskich za szkolnictwo zawodowe (zgodnie z zasadą pomocniczości), ale nakłada na UE obowiązek wspierania i uzupełniania działań państw członkowskich.

W swoich działaniach Cedefop przestrzega zasad zawartych w Kodeksie dobrego postępowania administracyjnego, opublikowanych w formie broszury przez Europejskiego Rzecznika Praw Obywatelskich Jacoba Sodermana 18 marca 2002 r.

Inne dokumenty/akty prawne:

- Decyzja Cedefop z 25 maja 1999 r. dotycząca zasad i warunków dochodzeń wewnętrznych w odniesieniu do przeciwdziałania nadużyciom finansowym, korupcji i wszelkim nielegalnym działaniom godzącym w interesy Wspólnoty,
- Decyzja Cedefop z 31 marca 2003 r. w sprawie zasad finansowych,
- Decyzja Cedefop z 31 marca 2003 r. ustanawiająca szczegółowe zasady dotyczące wykonywania decyzji w sprawie zasad finansowych,
- Decyzja z 6 kwietnia 2004 r. dotycząca zasady delegowania ekspertów narodowych do Cedefop.

Europejskie Centrum było jedną z pierwszych wyspecjalizowanych i zdecentralizowanych agencji powołanych do generowania naukowej i technicznej wiedzy *know-how* w specjalistycznych obszarach i w celu promowania wymiany koncepcji i informacji między różnymi partnerami w Europie. Początkowo zlokalizowana w Berlinie, w 1995 r. centrala Cedefop została przeniesiona do Thessalonik. Swoją filię ma także w Brukseli.

### 3. Struktura organizacyjna

Strukturę organizacyjną Centrum tworzą:

- Rada Zarządzająca
- dyrektor i wicedyrektor
- zespoły i jednostki robocze.

Organem decyzyjnym Cedefop jest Rada Zarządzająca, w której skład wchodzi przedstawiciele rządów państw członkowskich, organizacji pracodawców, organizacji pracowników oraz Komisji Europejskiej. Status obserwatora przy Cedefop mają: UNICE (Europejska Konfederacja Pracodawców), ETUC (Europejska Konfederacja Pracowników) i kraje EOG (Norwegia, Islandia).

Działania Cedefop obejmują pięć dziedzin:

#### **Badania**

Cedefop inicjuje i wspiera badania mające na celu rozwój i upowszechnianie innowacyjnych rozwiązań w zakresie kształcenia zawodowego; prowadzi też własne badania. Poprzez swoją sieć badawczą tworzy płaszczyznę wymiany informacji i doświadczeń. W tym zakresie badań znajdują się sprawozdania badawcze, publikacje, takie jak *European Journal Vocational Training*, oraz konferencje Agora Thessaloniki.



### **Sprawozdania**

Cedefop zapewnia aktualną i ogólną informację dotyczącą kształcenia zawodowego i systemów szkoleń, reform i problemów w tej dziedzinie w państwach członkowskich. Ponadto wspiera proces współpracy Brugia–Kopenhaga w dziedzinie kształcenia zawodowego, na który składają się dyskusje i analizy w dziedzinach tak ważnych jak: wymiar europejski, certyfikacja i uznawanie kwalifikacji uzyskanych w edukacji nieformalnej, jakość i przezroczystość kwalifikacji.

### **Wymiana doświadczeń i wspieranie partnerów**

Centrum stanowi forum wymiany doświadczeń dla swoich partnerów i innych podmiotów odpowiedzialnych za sprawy kształcenia zawodowego w Europie. Wspiera debatę między partnerami społecznymi realizującymi politykę w tej dziedzinie oraz odpowiada za zarządzanie programami wizyt studyjnych.

### **Informacja, komunikacja i upowszechnianie**

Ta dziedzina aktywności Cedefop związana jest z upowszechnieniem, działalnością promocyjną i tłumaczeniową, włącznie z uczestnictwem w wystawach i konferencjach, a także z odpowiedzialnością za funkcjonowanie stron internetowych Cedefop i ETV oraz biblioteki, a także za dokumentację.

### **Administracja**

Administracja oprócz kierowania Centrum zajmuje się umowami, usługami prawnymi, sprawami kadrowymi oraz finansami.

## **4. Główne cele i zadania**

Do najważniejszych zadań Cedefop należą:

- gromadzenie i analizowanie informacji na temat systemów kształcenia i szkolenia zawodowego w krajach UE, a także przeprowadzanych badań i wydanych publikacji z tej dziedziny,
- inicjowanie i koordynowanie projektów badawczych,
- promowanie przykładów dobrych praktyk,
- wspieranie międzynarodowej współpracy, mającej na celu wypracowanie wspólnych innowacyjnych rozwiązań problemów z zakresu kształcenia i szkolenia zawodowego,
- upowszechnianie zgromadzonych informacji oraz tworzenie platformy dyskusji i swobodnej wymiany poglądów oraz doświadczeń,
- promowanie i popieranie inicjatyw zmierzających do zajęcia zblizonego stanowiska wobec kwestii związanych

z kształceniem zawodowym, w szczególności problemu wyrównywania poziomów kształcenia zawodowego w celu wzajemnego uznania świadectw i dyplomów potwierdzających wyniki kształcenia zawodowego.

Celem Cedefop jest promowanie kształcenia przez całe życie w obrębie rozszerzonej Unii Europejskiej poprzez zapewnianie informacji i analiz dotyczących kształcenia zawodowego, systemu szkoleń, polityk, badań i praktyki.

## 5. Dokumenty i publikacje

Cedefop publikuje wydawnictwa zarówno odpłatne (w serii wydawnictw podręcznych), jak i bezpłatne (w serii Panorama i Dossier). Do serii wydawnictw podręcznych należą te, które podsumowują rezultaty niektórych ważniejszych projektów (np. główny trzyletni raport w sprawie kształcenia zawodowego). Zestawienia większości publikacji podręcznych są dostępne *on line* <http://www.cedefop.eu.int/publications.asp>.

W obu seriach publikacji Cedefopu znajdują się wyniki innych studiów tematycznych oraz krótkie opisy systemów kształcenia zawodowego i szkoleń w państwach członkowskich UE. Te publikacje są również dostępne *on line* <http://www.cedefop.eu.int/publications.asp>.

# EUROFOUND



**Europejska Fundacja na rzecz Poprawy Warunków  
Życia i Pracy**

**European Foundation for the Improvement of Living  
and Working Conditions**

**Fondation européenne pour l'amélioration des condi-  
tions de vie et de travail**

**Europäische Stiftung zur Verbesserung der Lebens- und  
Arbeitsbedingungen**

## **1. Kontakt**

Adres:  
Wyattville Road,  
Loughlinstown,  
IRL-DUBLIN 18

tel. +353-1-204 31 00  
faks +353-1-282 64 56  
e-mail: postmaster@eurofound.eu.int  
Internet: <http://www.eurofound.eu.int>

## **2. Geneza (rok założenia, podstawa prawna)**

Fundacja jest organem unijnym ustanowionym w 1975 r. na mocy rozporządzenia Rady nr 1365/75 z 26 maja 1975 r. (Dz.U. nr L139 z 30.05.1975 r.) w celu wspierania i zapewnienia lepszych warunków życia i pracy w Europie. Fundacja wspomaga rządy, pracodawców, związki zawodowe oraz Komisję Europejską poprzez zapewnienie informacji, odpowiedzi i porad na podstawie niezależnych i porównywalnych badań. Działalność i sposób zarządzania Fundacją określają następujące rozporządzenia i kodeksy postępowania:

- Rozporządzenie Rady (WE) nr 1111/2005 z 24 czerwca 2005 r. zmieniające rozporządzenie EWG nr 1365.75 w sprawie utworzenia Europejskiej Fundacji Poprawy Warunków Życia i Pracy,
- Rozporządzenie finansowe EF2003,
- Kodeks postępowania w sprawie dobrego postępowania administracyjnego 2000,

## EUROFOUND

---

- Rozporządzenie o zwalczaniu nadużyć,
- Rozporządzenie w sprawie publicznego dostępu do dokumentów,
- Rozporządzenie dotyczące ochrony danych.

### 3. Struktura organizacyjna

Strukturę Fundacji tworzą:

- Rada Administracyjna,
- dyrektor i jego zastępca,
- Komitet Ekspertów.

Fundacją kierują dyrektor i jego zastępca, którzy kolejno zdają sprawozdanie z pracy Radzie Administracyjnej. Dyrektorów mianuje Komisja Europejska z listy przedstawionej przez Radę Administracyjną. Rada liczy 48 członków reprezentujących rządy państw członkowskich, krajowe organizacje pracownicze, organizacje pracodawców i reprezentantów Komisji. Jest odpowiedzialna za tworzenie programu pracy. Komitet Ekspertów składa się z 15 członków mianowanych przez Radę UE na wniosek Komisji.

W niektórych krajach uruchomiono, na zasadzie pilotażu, Krajowe Centra Łącznikowe (NLCs) pełniące funkcję kana-

łów informacji. Ponadto Fundacja utrzymuje Biuro Łącznikowe w Brukseli, które odgrywa podwójną rolę: przyczynia się do ukazania w sposób widoczny działań Fundacji i skuteczniejszego oddziaływania badań prowadzonych przez fundację na poziomie unijnym oraz monitoruje realizację polityki w tym zakresie.

Biura Fundacji mają siedzibę w Dublinie.

#### **4. Główne cele i zadania**

Główne dziedziny działania Fundacji to zarządzanie badaniami oraz informacja i komunikacja, a także: administracja, zasoby ludzkie, usługi operacyjne, technologie informacyjne i komunikacyjne. Prace te realizuje zespół Fundacji liczący 100 osób, reprezentujących różne państwa członkowskie oraz mających rozległe, specjalistyczne doświadczenia zawodowe. Pewna liczba ekspertów jest od czasu do czasu delegowana z administracji krajowych.

Fundacja została powołana w celu zapewnienia głównym podmiotom z zakresu polityki społecznej informacji, poradnictwa i fachowej oceny warunków życia oraz pracy. Ocena ta budowana jest na podstawie danych porównawczych, badań i analiz.



## EUROFOUND

---

Fundacja koncentruje swą działalność na trzech głównych dziedzinach specjalistycznych, ze szczególnym uwzględnieniem takich zagadnień jak:

- warunki pracy: organizacja pracy, zagadnienia związane z czasem pracy w miejscu pracy, elastyczność, monitorowanie zmian warunków pracy;
- warunki życia: zagadnienia, które wpływają na codzienne życie obywateli Europy, w tym równowaga między życiem zawodowym i rodzinnym, zagwarantowanie publicznej pomocy społecznej oraz promowanie włączenia w rynek pracy;
- dialog społeczny: zmiany zachodzące w miejscu pracy oraz restrukturyzacja, udział pracowników w podejmowaniu decyzji, europeizacja dialogu społecznego.

Niedawno Fundacja utworzyła Europejskie Centrum Monitorowania Zmian (EMCC), którego zadaniem jest analizowanie i przewidywanie zmian zachodzących w stosunkach przemysłowych i w przedsiębiorstwach w celu wsparcia postępu społeczno-ekonomicznego.



## 5. Dokumenty i publikacje

Rada Administracyjna Fundacji przyjęła nowy program pracy na lata 2005–2008, którego główne hasło „Lepsze warunki pracy, lepsze warunki życia” określa ramy strategiczne fundacji na następne cztery lata.

Najistotniejsze zagadnienia tego planu to:

- zatrudnienie,
- równowaga między pracą a życiem pozazawodowym,
- stosunki gospodarcze oraz partnerstwo,
- spójność społeczna.

Z uwzględnieniem założeń planu czteroletniego corocznie opracowuje się program roczny, który odpowiada nowym tendencjom i priorytetom, zarówno w UE, jak i poza jej granicami.

### Dostęp do wewnętrznych dokumentów Fundacji

Rada Administracyjna Fundacji przyjęła w 2004 r. przepisy wykonawcze do stosowania rozporządzenia nr 1049/2001 z maja 2001 r. o publicznym dostępie do wewnętrznych dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji, we wrze-





## **EUROFOUND**

---

śniu 2003 r. rozszerzone także na agencje. Zgodnie z tym aktem obywatele mają prawo do dostępu do wewnętrznych, niepublikowanych dokumentów także Fundacji, stosownie do zasad, warunków i ograniczeń określonych w tym rozporządzeniu.

W celu ułatwienia zainteresowanym dotarcia do dokumentów rozporządzenie przewiduje rejestr dokumentów z bezpośrednimi linkami do nich.



EEA



**Europejska Agencja Ochrony Środowiska**  
**European Environment Agency**  
**Agence européenne pour l'environnement**  
**Europäische Umweltagentur**

### **1. Kontakt**

Kongens Nytorv 6  
DK-1050 COPENHAGEN K  
tel +45-3336 7100  
fax +45-3336 7199  
e-mail: [eea@eea.eu.int](mailto:eea@eea.eu.int)  
Internet: <http://www.eea.eu.int>

## **2. Geneza (rok założenia, podstawa prawna)**

Rozporządzenie ustanawiające Agencję Wspólnota Europejska przyjęła w 1990 r. Weszło ono w życie pod koniec 1993 r., natychmiast po tym jak zdecydowano, że siedzibą Agencji będzie Kopenhaga. Agencja zaczęła funkcjonować w 1994 r. Rozporządzenie ustanowiło również Europejską Sieć Informacji i Obserwacji Środowiska (Eionet).

## **3. Struktura organizacyjna**

Agencją kieruje Zarząd składający się z jednego przedstawiciela każdego kraju członkowskiego, dwóch przedstawicieli Komisji oraz dwóch wybitnych naukowców desygnowanych przez Parlament Europejski. Zadania Zarządu to, między innymi, przyjmowanie wieloletniego programu pracy, rocznych programów pracy oraz sprawozdań rocznych, wyznaczenie dyrektora zarządzającego oraz desygnowanie Komitetu Naukowego. Obecny wieloletni program pracy to „Strategia agencji na lata 2004–2008”. Dyrektor zarządzający odpowiada przed zarządem za realizację programów oraz za bieżące administrowanie agencją. Komitet Naukowy doradza zarządowi i dyrektorowi zarządzającemu.

Zarząd tworzą: przewodniczący, 31 przedstawicieli krajowych, 2 członków wyznaczonych przez Parlament Europejski, 2 członków reprezentujących Komisję Europejską; obserwator: przewodniczący Komitetu Naukowego, liczącego maksymalnie 20 naukowców wyznaczonych przez Zarząd.

#### **4. Główne cele i zadania**

Do zadań Agencji należy wspieranie zrównoważonego rozwoju oraz pomoc w osiągnięciu znaczącej i widocznej poprawy środowiska na terytorium Europy poprzez dostarczanie twórcom polityki oraz opinii publicznej aktualnych informacji, ukierunkowanych, adekwatnych i sprawdzonych, w celu opracowania i wdrożenia odpowiedniej polityki ochrony środowiska w Unii Europejskiej i w innych krajach będących członkami Agencji.

Agencja współpracuje z europejskimi i międzynarodowymi instytucjami, tj. z Urzędem Statystycznym (Eurostat), Wspólnym Centrum Badawczym Komisji Europejskiej (JRC), Programem Środowiskowym ONZ (UNEP) i Światową Organizacją Zdrowia (WHO). Agencja wspiera podmioty zajmujące się określaniem ram działalności i wprowadzaniem w życie polityki ochrony środowiska na poziomie

europiejskim i krajowym, uwzględniając głosy opinii publicznej.

### **Wspieranie działań decydentów**

Gromadzenie i upowszechnianie informacji ma pomóc państwom członkowskim Unii Europejskiej i Agencji w podejmowaniu przemyślanych decyzji w zakresie poprawy stanu środowiska naturalnego, we włączaniu propozycji dotyczących ochrony środowiska do polityki gospodarczej oraz w osiągnięciu zrównoważonego rozwoju. Agencja skupia się na udzielaniu najważniejszym członkom pomocy w najistotniejszych kwestiach kreowania polityki na poziomie europejskim.

### **Informacje o środowisku**

Realizując swe zadania, EEA korzysta z istniejących informacji i z wiedzy różnorodnych podmiotów. Ponadto współpracuje z tymi podmiotami, koordynuje prace na poziomie europejskim, starając się unikać powielania danych. Zestawia najbardziej miarodajne dostępne dane z zakresu ochrony środowiska udostępnione przez poszczególne kraje. Po wnikliwym przejrzaniu i zestawieniu uzyskanych informacji oraz ich uwierzytelnieniu poprzez swoją sieć współpracujących instytucji



(Eionet) są one udostępniane w różnych postaciach wszystkim użytkownikom.

### **Państwa członkowskie**

Mimo że EEA jest organem Unii Europejskiej, jej członkami mogą również zostać państwa, które nie należą do Unii, ale dzielą cele agencji. Do Agencji należy obecnie 31 państw: 25 państw członkowskich Unii Europejskiej oraz Bułgaria, Islandia, Liechtenstein, Norwegia, Rumunia i Turcja.

### **5. Dokumenty i publikacje**

Publikacje Agencji to cztery serie raportów takich jak *Environmental Signals reports*, będące wizytówką agencji. Wszystkie publikacje agencji są dostępne *on line* i mogą być pobierane bezpłatnie ze stron EEA <http://www.eea.eu.int>.



ETF



**Europejska Fundacja Kształcenia**

**European Training Foundation**

**Fondation européenne pour la formation**

**Europäische Stiftung für Berufsbildung**

### **1. Kontakt**

Villa Gualino  
viale Settimio Severo 65  
I-10133 TORINO  
tel. +39-011-630 22 22  
faks +39-011-630 22 00  
e-mail: [info@etf.eu.int](mailto:info@etf.eu.int)  
Internet: <http://www.etf.eu.int>



## **2. Geneza (rok założenia, podstawa prawna)**

Europejska Fundacja Kształcenia została ustanowiona rozporządzeniem Rady (EWG) nr 1360/90 z 7 maja 1990 r. (Dz.U. nr L131 z 23.05.1990), zmienionym rozporządzeniami Rady (WE): nr 2063/94 z 27 lipca 1994 r. (Dz.U. nr L216, z 20.08.1994), 1572/98 z 17 lipca 1998 r. (Dz.U. nr L206, 23 lipca 1998 r.), rozporządzeniem (WE) nr 2666/00 z 5 grudnia 2000 r. (Dz.U. nr L306 z 7.12.2000) oraz rozporządzeniem nr 1648/2003 z 18 czerwca 2003 r., zawierającymi zasady dotyczące dostępu do dokumentów i zmieniającymi procedury budżetowe ETF. Skonsolidowana wersja rozporządzenia Rady ETF zawiera rozporządzenie bazowe wraz z kolejnymi zmianami.

Fundacja działa w 40 krajach w czterech grupach: państw członkowskich, państw partnerskich regionu Morza Śródziemnego, państw w zachodnim rejonie Bałkanów oraz państw kandydujących do członkostwa w UE.

## **3. Struktura organizacyjna**

Obejmuje następujące jednostki:

- Dyrekcja,
- jednostka planowania, monitoringu i oceny,

## ETF

---

- zespół komunikacji zewnętrznej,

a także cztery departamenty wykonawcze:

- Departament Regionu Śródziemnomorskiego,
- Departament Europy Wschodniej i Azji Środkowej,
- Departament Rozszerzenia i Południowo-Wschodniej Europy,
- Departament Tempus.

W skład służb administracyjnych wchodzi:

- zespół zarządzania,
- zespół prawny,
- zespół finansowy,
- zespół techniczno-informatyczny.

Organy statutowe to: Rada Zarządzająca i Forum Doradcze.

Rada Zarządzająca składa się z przedstawicieli państw członkowskich (po jednym z każdego państwa) oraz obserwatorów z krajów kandydujących i reprezentantów Komisji Europejskiej. Rada zbiera się dwa razy w ciągu roku; odpowiada za przyjęcie projektu rocznego programu pracy oraz budżetu ETF.

Forum Doradcze skupia ok. 120 specjalistów z zakresu kształcenia zawodowego z państw członkowskich UE, krajów

i terytoriów partnerskich, Komisji Europejskiej, partnerów społecznych i organizacji międzynarodowych. Główne jego zadania to doradztwo dla ETF i jej Rady Zarządzającej przy przygotowywaniu rocznych programów pracy oraz tworzeniu sieci międzynarodowych umożliwiających stosowanie zasad dobrej praktyki w kształceniu zawodowym.

#### **4. Główne cele i zadania**

Najważniejsze to wspieranie krajów partnerskich w rozwijaniu edukacji kwalifikowanej i systemu szkolenia oraz wprowadzanie ich w życie.

Wymieniając doświadczenia w zakresie kształcenia i szkolenia zawodowego między regionami i kulturami, Europejska Fundacja Kształcenia pomaga rozwijać umiejętności, promując tym samym lepsze warunki życia i aktywne obywatelstwo w demokratycznych społeczeństwach szanujących prawa człowieka i różnorodność kulturową. Jako ośrodek wiedzy Fundacja przyczynia się do stałego rozwoju społeczno-ekonomicznego, umożliwiając trzydziestu krajom sąsiadującym z UE reformowanie ich systemów kształcenia i szkolenia zawodowego, głównie za pośrednictwem programów Wspólnoty Europejskiej Phare, CARDS, Tacis i MEDA. ETF pomaga także Komisji Europejskiej w realizacji programu Tempus.

## ETF

---

ETF współpracuje obecnie z trzydziestoma krajami partnerskimi na trzech kontynentach, w tym z krajami kandydującymi do UE, Europą Południowo-Wschodnią, Europą Wschodnią, Azją Środkową i regionem śródziemnomorskim; ponadto wykonuje następujące działania:

- ocenia postęp i przyszłe priorytety krajów partnerskich w zakresie reform kształcenia i szkolenia zawodowego oraz ich powiązań z rozwojem społeczno-gospodarczym;
- planuje, opracowuje, monitoruje i ocenia projekty na wnioski Komisji Europejskiej;
- zapewnia decydentom i praktykom w krajach partnerskich pełne uczestnictwo w modernizacji ich systemów kształcenia i szkolenia zawodowego;
- ułatwia dialog zainteresowanych stron poprzez rozwijanie sieci międzynarodowych, krajowych i lokalnych.

Ponadto ETF generalnie promuje dostęp do europejskiej wiedzy i praktyki w zakresie rozwoju zasobów ludzkich, w szczególności strategii zatrudnienia.

Ściśle współpracuje z Cedefop.

Jako międzynarodowy ośrodek wiedzy ETF współpracuje także z innymi europejskimi i międzynarodowymi instytucjami i organizacjami, takimi jak: Bank Światowy, OECD, MOP, Europejski Bank Inwestycyjny i UNESCO.

## **5. Dokumenty i publikacje**

W katalogu publikacji ETF znajduje się bezpłatny dostęp do listy publikacji w wersji elektronicznej. Są to zarówno dokumenty departamentów, jak i publikacje korporacyjne i dokumenty statutowe.

ETF wydaje swoje publikacje również w wersji elektronicznej na płytach CD.

EMCDDA



**Europejskie Centrum Monitorowania Narkotyków i Narkomanii**

**European Monitoring Centre for Drugs and Drug Addiction**

**Observatoire européen des drogues et des toxicomanies**

**Europäische Beobachtungsstelle für Drogen und Drogensucht**

### **1. Kontakt**

Rua da Cruz de Santa

Apolónia, 23-25

PT-1149-045 LISBON

tel. +351-21-811 3000

faks +351-21-813 1711

e-mail: [info@emcdda.eu.int](mailto:info@emcdda.eu.int)

Internet: <http://www.emcdda.eu.int/>

## 2. Geneza (rok założenia, podstawa prawna)

Europejskie Centrum Monitorowania Narkotyków i Narkomanii (EMCDDA) jest głównym ośrodkiem informacyjnym o narkotykach w Unii Europejskiej (UE). Centrum, utworzone w 1993 r., z siedzibą w Lizbonie, zajmuje się dostarczaniem UE i jej państwom członkowskim obiektywnych, rzetelnych i porównywalnych informacji o narkotykach i narkomanii. Jest to jedna ze zdecentralizowanych agencji UE.

Udokumentowane informacje o narkotykach są jednym z najważniejszych narzędzi, jakie mamy obecnie do dyspozycji w walce z tym globalnym problemem. Przez udostępnianie tego rodzaju informacji w ramach UE Centrum pomaga decydentom, naukowcom i specjalistom w tej dziedzinie w zrozumieniu natury problemu i podjęciu odpowiednich działań.

EMCDDA zostało ustanowione rozporządzeniem Rady (EWG) nr 302/93 z 8 lutego 1993 r. (Dz. U. L 36 z 12.02.1993), zmienionym rozporządzeniem Rady (WE) nr 3294/94 z 22 grudnia 1994 r. (Dz. U. L 341 z 30.12.1994). Centrum podjęło działalność w 1995 r., a pierwszy roczny raport o narkomanii w UE opublikowało w 1996 r.

### 3. Struktura organizacyjna

Centrum składa się z dwóch organów statutowych (Zarząd i Komitet Naukowy), dyrektora wykonawczego, dyrektora ds. jakości, komitetu koordynacji zarządzaniem wewnętrznym oraz z czterech zespołów programów naukowych.

Głównym organem decyzyjnym EMCDDA jest Zarząd, składający się z przedstawicieli (po jednym) każdego państwa członkowskiego UE, dwóch przedstawicieli Komisji Europejskiej, dwóch ekspertów w dziedzinie narkotyków desygnowanych przez Parlament Europejski oraz kilku obserwatorów, m.in. z Norwegii i organizacji międzynarodowych.

Integralność naukową EMCDDA zapewnia Komitet Naukowy, który służy specjalistyczną radą i wsparciem we wszelkich sprawach naukowych przekazanych mu przez dyrektora lub Zarząd.

Praca EMCDDA skupia się wokół czterech głównych zespołów roboczych, zajmujących się:

- monitorowaniem i analizą sytuacji związanych z narkotykami,
- monitorowaniem i oceną działań podjętych w związku z tą sytuacją,



- monitorowaniem i oceną nowych narkotyków syntetycznych oraz
- monitorowaniem i analizą polityki oraz strategii w poszczególnych krajach i w UE, a także ich wpływu na sytuację wynikającą z problemów z narkotykami.

Działania w tych dziedzinach wspierają następujące programy pomocnicze: koordynacja sieci Reitox, komunikacja i upowszechnianie informacji, informatyka oraz wsparcie techniczne.

Główną cechą problemów związanych z narkotykami jest ich zmienność i dynamiczna natura. Dlatego głównym zadaniem Centrum jest śledzenie ich rozwoju. Centrum otrzymuje informacje przede wszystkim poprzez sieć Reitox, którą tworzą centra monitoringu obecne w każdym z 25 państw członkowskich UE, w Norwegii, w krajach kandydujących do UE oraz przy Komisji Europejskiej.

#### **4. Główne cele i zadania**

Głównym celem działalności Centrum są starania o zwiększenie porównywalności informacji o narkotykach w Europie oraz wypracowanie metod i narzędzi koniecznych do osiągnięcia tego celu. W rezultacie dotychczasowych działań każdy kraj

## EMCDDA

---

może obecnie stwierdzić, jak wypada na tle innych krajów europejskich oraz przeanalizować swoje wspólne problemy i cele.

Główną cechą problemu, jakim są narkotyki, jest, jak wspomniano wcześniej, jego zmienność, dynamiczna natura. Dlatego głównym zadaniem EMCDDA jest monitorowanie rozwoju tego problemu. W ciągu pierwszych dziesięciu lat istnienia (1993–2003) Centrum zaobserwowało zmiany zarówno w istocie problemu, jak i w działaniach i polityce państw. Centrum stwierdziło nie tylko znaczne różnice w tym okresie, ale także wskazało potrzebę szybkiego wprowadzenia wspólnych schematów i kierunków działania. Dostarczanie szczegółowych i aktualnych informacji o tym stale zmieniającym się zjawisku to podstawowy element działań agencji w programie pracy na lata 2004–2006. Wprawdzie udało się już dużo osiągnąć, ale wciąż pozostaje wiele do zrobienia, aby usprawnić instrumenty monitorowania i wypracować prawdziwie wspólny język, którym można by się posłużyć, opisując ten europejski i ogólnosiwiatowy problem.

Zadania statutowe EMCDDA obejmują cztery główne dziedziny:

- gromadzenie i analizę istniejących danych;
- ulepszanie metod porównywania danych;
- rozpowszechnianie danych i informacji;

- współpracę z instytucjami UE, międzynarodowymi partnerami i krajami spoza UE.

Informacje zebrane, przeanalizowane i rozpowszechniane przez EMCDDA dotyczą głównie:

- popytu i zmniejszania popytu na narkotyki;
- polityki i strategii poszczególnych państw i UE;
- współpracy międzynarodowej i geopolityki podaży;
- kontroli handlu narkotykami, substancjami psychotropowymi i prekursorami;
- konsekwencji problemu narkotyków dla krajów producentów, odbiorców i krajów tranzytowych.

### **Zadania priorytetowe**

EMCDDA monitoruje i analizuje dostępność i jakość działań w dziedzinie przeciwdziałania narkomanii, leczenia, powrotu do życia w społeczeństwie i minimalizacji szkód. Zajmuje się także udzielaniem porad prawnych osobom biorącym narkotyki.

W szczególności zajmuje się monitorowaniem przedsięwzięć, które:

- zapobiegają inicjacji narkotykowej dzieci i młodzieży;



## EMCDDA

---

- zapobiegają przejściu od fazy eksperymentowania do regularnego używania;
- zapobiegają i ograniczają utratę zdrowia i zgony związane z narkotykami;
- zajmują się przestępcami biorącymi narkotyki w więzieniach i poza nimi;
- pomagają w wyjściu z regularnego zażywania narkotyków i narkomanii;
- integrują społecznie ludzi regularnie zażywających narkotyki;
- zapobiegają praniu brudnych pieniędzy i przerzutowi prekursorów.

Centrum zapewnia informacje politykom, którzy posługują się tymi danymi, aby wesprzeć proces opracowywania spójnych strategii krajowych i wspólnotowych w kwestii narkotyków i narkomanii. Adresatami ustaleń i zasobów informacji agencji są również fachowcy i naukowcy pracujący nad zjawiskiem narkomanii oraz, w szerszym zakresie, europejskie media i opinia publiczna.

## 5. Dokumenty i publikacje

Dostarczanie szczegółowych i aktualnych informacji o tym stale zmieniającym się zjawisku stanowi podstawowy element działań agencji w programie pracy na lata 2004–2006. Program pracy EMCDDA na te lata został ustalony w obliczu zmian politycznych związanych z rozszerzeniem UE, nową strategią wspólnotową oraz planem walki z narkotykami.

Główne działania w ramach tego trzyletniego programu obejmują:

- monitorowanie i analizę danych oraz polepszenie ich jakości;
- wykrywanie i syntezę nowych kierunków rozwoju problemu narkotykowego;
- podejmowanie naukowych i tematycznych analiz zgodnie z pojawiającymi się tendencjami i kierunkami polityki.

Głównym celem programu jest utworzenie wszechstronnego systemu przechowywania i wyszukiwania ilościowych i jakościowych danych o problemie narkotyków. System ten, uważany za zbiór wiarygodnych i porównywalnych informacji o narkotykach i narkomanii w rozszerzonej UE, zaprojektowano w celu gromadzenia wiedzy na temat problemu narkotyków.

Pełny tekst programu pracy jest dostępny pod adresem <http://www.emcdda.eu.int>

### **Narzędzia i instrumenty informacji**

Programy pracy EMCDDA zwracają szczególną uwagę na promowanie najlepszych praktyk i ocenę sytuacji w zakresie problemu narkotyków. Najskuteczniejszym narzędziem służącym do gromadzenia danych o najlepszych praktykach jest System Wymiany Danych o Działaniach na rzecz Ograniczenia Popytu na Narkotyki (Exchange on Drug Demand Reduction Action, EDDRA). Ten wielojęzyczny system informacji *on line* udostępnia szczegółowe dane na temat szerokiej gamy ewaluowanych programów zapobiegania, leczenia i redukcji szkód w UE, jednocześnie promując wymianę fachowej wiedzy. Oceną serwisu zajmuje się Bank Instrumentów Ewaluacyjnych agencji (Evaluation Instruments Bank, EIB). To wielojęzyczne archiwum dokumentów *on line* zawiera standardowe metody i narzędzia stosowane przez użytkowników do oceny swoich programów. Agencja publikuje też drukowane i internetowe wytyczne pomocne przy promowaniu systematycznego planowania, monitorowania i oceny projektów.

### Wyniki pracy i sprawozdania

Punkty monitoringu składają do EMCDDA regularne informacje jakościowe, statystyczne i roczne sprawozdania krajowe o głównych tendencjach i kierunkach rozwoju w danym kraju do celów analizy na poziomie UE. Procesy tworzenia sprawozdań i struktury sieci Reitox umożliwiają punktom monitoringu przesyłanie informacji ze swoich krajów drogą elektroniczną do systemu przechowywania i wyszukiwania danych EMCDDA.

Centrum wypracowało wszechstronny program wydawnictw adresowanych do szerokiego kręgu odbiorców zarówno w obrębie UE, jak i krajowych i regionalnych podmiotów, środowisk naukowych i akademickich, praktyków oraz do mediów i opinii publicznej.

W EMCDDA powstają m.in. dwie roczne publikacje statutowe: *Sprawozdanie roczne na temat stanu problemu narkotyków i narkomanii w Unii Europejskiej* oraz *Ogólny raport z działalności*. Ponadto centrum publikuje dwa periodyki: dwumiesięczny biuletyn *Drugnet Europe* oraz dwumiesięczną serię informacji *Drugs In focus*.

Seria publikacji EMCDDA zawiera monografie naukowe, analizy, podręczniki oraz raporty oceniające zagrożenie. Dostępne są liczne broszury, ulotki, katalogi wydawnicze i bro-





## **EMCDDA**

---

szury agencji europejskich. Program publikacji EMCDDA ma na celu osiągnięcie równowagi i wzajemnego uzupełniania się publikacji drukowanych i dokumentów *on line*.

Do najważniejszych publikacji internetowych Centrum można zaliczyć: obszerne raporty roczne, publikacje i materiały prasowe do pobrania ze strony internetowej, bazy danych związane narkotykami, subskrypcje, prezentacje programów pracy EMCDDA oraz linki do organizacji partnerskich na całym świecie.





EMEA



**Europejska Agencja ds. Leków**  
**European Medicines Agency**  
**Agence européenne des médicaments**  
**Europäische Arzneimittel-Agentur**

### **1. Kontakt**

7, Westferry Circus  
Canary Wharf  
UK-LONDON E14 4HB  
tel. +44-20-74 18 84 00  
faks +44-20-74 18 84 09  
e-mail: [info@emea.eu.int](mailto:info@emea.eu.int)  
Internet: <http://www.emea.eu.int>

## 2. Geneza (rok założenia, podstawa prawna)

Europejska Agencja ds. Leków (EMA) jest zdecentralizowanym organem Unii Europejskiej, z siedzibą w Londynie, którego głównym zadaniem jest ochrona i promowanie zdrowia ludzi i zwierząt poprzez ocenę produktów leczniczych stosowanych u ludzi i do celów weterynaryjnych oraz nadzór nad nimi.

EMA zapewnia koordynację oceny i nadzoru produktów leczniczych na całym terytorium Unii Europejskiej. Agencja skupia struktury naukowe 25 państw członkowskich w sieci obejmującej 42 właściwe organy krajowe. Ścisłe współpracuje z partnerami międzynarodowymi, zwiększając udział UE w globalnej harmonizacji.

Agencję powołano rozporządzeniem Rady (EWG) nr 2309/93 z 22 lipca 1993 r. (Dz.U. L 214 z 24.08.1993).

EMA rozpoczęła działalność w 1995 r., wraz z wprowadzeniem europejskiego systemu wydawania licencji dla produktów leczniczych, obejmującego procedurę scentralizowaną i wzajemnego uznawania. EMA odgrywa rolę w obu procedurach, jej działalność dotyczy jednak głównie procedury scentralizowanej. W ramach procedury scentralizowanej firmy składają do EMA pojedynczy wniosek o licencję handlową. Komitet ds. Produktów Leczniczych Stosowanych u Ludzi

(CHMP) lub Komitet ds. Weterynaryjnych Produktów Leczniczych (CVMP) wystawia jedną ocenę wniosku. Jeśli właściwy komitet stwierdzi, że jakość, bezpieczeństwo i skuteczność danego produktu leczniczego zostały dostatecznie potwierdzone, wydaje opinię pozytywną. Następnie jest ona przekazywana do Komisji w celu przyznania licencji handlowej ważnej na całym terytorium Unii Europejskiej.

W 2001 r. powołany został Komitet ds. Sierocych Produktów Leczniczych (COMP), który rozpatruje wnioski osób lub firm, które chcą rozwijać produkty lecznicze przeznaczone do leczenia rzadkich chorób (tzw. leki sieroce). Komitet ds. Ziołowych Produktów Leczniczych (HMPC) został powołany w 2004 r. w celu wydawania opinii naukowych dotyczących tradycyjnych leków ziołowych.

Działalność naukową EMA i jej komitetów wspiera sieć około 3500 ekspertów europejskich.

### **3. Struktura organizacyjna**

Na czele EMA stoi dyrektor zarządzający. Pozostałe komórki organizacyjne agencji to: administracja, komunikacja i łączność sieciowa, ocena produktów leczniczych stosowanych u ludzi przed przyznaniem pozwolenia, ocena produktów lecz-



## **EMEA**

---

niczych stosowanych u człowieka po przyznaniu pozwolenia, leki weterynaryjne i inspekcje. EMEA ma także sekretariat, który w 2004 r. liczył około 360 pracowników. Zarząd jest organem nadzorczym EMEA, odpowiedzialnym w szczególności za sprawy związane z budżetem.

### **4. Główne cele i zadania**

Instytucja ta oferuje scentralizowaną dla całej Unii procedurę rejestracyjną nowych produktów medycznych, stosowanych zarówno u ludzi, jak i u zwierząt. Do jej zadań należy ochrona i promocja zdrowia ludzi i zwierząt poprzez ocenę i kontrolę leków i produktów leczniczych stosowanych w UE. W swojej pracy opiera się na badaniach naukowych, a jej celem jest ochrona zarówno konsumenta, jak i przemysłu.

Agencja koordynuje także prace analogicznych agencji narodowych, które nadal certyfikują na zasadzie wzajemnego uznawania produkty nieprzewidziane do rozprowadzania we wszystkich krajach członkowskich. W tym też celu agencja obsługuje sieć łączącą ok. 300 krajowych urzędników i ekspertów w dziedzinie farmacji. Finansowana jest z budżetu oraz opłat wnoszonych przez przemysł farmaceutyczny.

Utworzenie tego typu organu ma służyć skróceniu procedur rejestracyjnych oraz zmniejszeniu dublowania wysiłków przez różne agencje narodowe.

W kontekście postępującej globalizacji zadaniem EMA są ochrona i promocja zdrowia publicznego oraz zdrowia zwierząt poprzez:

- rozwijanie efektywnych i przejrzystych procedur umożliwiających użytkownikom szybki dostęp do bezpiecznych i skutecznych leków innowacyjnych oraz do leków generycznych i sprzedawanych bez recepty poprzez europejską sieć sprzedaży autoryzowanej,
- kontrolowanie bezpieczeństwa leków dla ludzi i zwierząt, zwłaszcza przez sieć nadzoru nad bezpieczeństwem produktów leczniczych (*pharmacovigilance network*) oraz ustanowienie bezpiecznych limitów pozostałości w żywności pochodzenia zwierzęcego,
- wspieranie innowacyjności i stymulowanie badań, a tym samym przyczynianie się do zwiększania konkurencyjności przemysłu farmaceutycznego Unii Europejskiej oraz
- uruchamianie i koordynacja wspólnotowych zasobów badawczych w celu zapewnienia profesjonalnej oceny jakości produktów leczniczych, doradztwa w zakresie



## EMEA



---

programów badawczych i rozwoju, przeprowadzania kontroli w celu zapewnienia stałego przestrzegania głównych założeń dobrej praktyki klinicznej (GXP) oraz w celu zagwarantowania użytkownikom i specjalistom w dziedzinie opieki medycznej praktycznej i zrozumiałej informacji.

Po dziesięciu latach od rozpoczęcia działalności EMEA wdraża nowe prawodawstwo, które w znaczący sposób poszerzy jej uprawnienia. Poza wprowadzeniem wielu zmian organizacyjnych rozporządzenie (WE) nr 726/2004 [zastępujące rozporządzenie (EWG) nr 2309/93] nakłada na agencję większe obowiązki, zwłaszcza w kwestii przyspieszania dostępu pacjentów do nowych leków i zapewnienia lepszego informowania użytkowników produktów leczniczych.

### **5. Dokumenty i publikacje**

EMEA publikuje wiele dokumentów, włącznie z komunikatami prasowymi, dokumentami zawierającymi ogólne informacje, roczne raporty i programy działania. Zarówno te, jak i inne dokumenty EMEA są dostępne na stronach agencji <http://www.emea.eu.int>



OHIM



**Urząd ds. Harmonizacji Rynku Wewnętrznego (Znaki  
Towarowe i Wzory)**

**Office for Harmonisation in the Internal Market (Trade  
Marks and Designs)**

**Office de l'harmonisation dans le marché intérieur  
(marques, dessins et modèles)**

**Harmonisierungsamt für den Binnenmarkt (Marken,  
Muster und Modelle)**

### **1. Kontakt**

Adres do korespondencji:  
Apartado de Correos, 77  
E-03080 ALICANTE

Adres siedziby:

Avenida de Europa, 4

E-03008 ALICANTE

tel. +34-965-139 100

faks +34-965-139 173

e-mail: [information@oami.eu.int](mailto:information@oami.eu.int)

Internet: <http://oami.eu.int>

## **2. Geneza (rok założenia, podstawa prawna)**

Od 1996 r. Urząd ds. Harmonizacji Rynku Wewnętrznego (UHRW) jest oficjalnym organem władzy w sprawach postępowań dotyczących wspólnotowych znaków towarowych, a od 2003 r. także w sprawie zarejestrowanych wzorów wspólnotowych. Te prawa własności intelektualnej obowiązują we wszystkich krajach Unii Europejskiej.

Znaki towarowe i wzory użytkowe należą do dziedziny prawa spółek. Urząd ds. Harmonizacji Rynku Wewnętrznego jest zarazem agencją Wspólnoty Europejskiej i urzędem ds. własności przemysłowej z jego funkcją techniczną; rejestracją praw własności przemysłowej.

Urząd ds. Harmonizacji Rynku Wewnętrznego i wspólnotowy znak towarowy zostały ustanowione rozporządzeniem



Rady (WE) nr 40/94 z 20 grudnia 1993 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. L 11, z 14.01.1994) oraz rozporządzeniem (WE) nr 6/2002 z 12 grudnia 2001 r. w sprawie wzorów użytkowych (Dz.U. L 3, z 5.01.2002).

Rejestracja wspólnotowych znaków towarowych i wzorów użytkowych (będąca zadaniem UHRW) przyczynia się do harmonijnego funkcjonowania i rozwoju wspólnego rynku, będącego rynkiem ponad 450 mln obywateli, i zapewnia ochronę prawną zarówno autorów, twórców, podmiotów gospodarczych biorących udział w wymianie dóbr i usług, jak i popiera uczciwą konkurencję oraz zapewnia ochronę konsumentów we wszystkich państwach członkowskich.

Stworzenie takiego systemu rejestracji zapewniło zainteresowanym łatwą i wygodną ścieżkę rejestracji (wg maksymalnie uproszczonych formalności) dzięki zasadom:

- jednolitych wniosków,
- jednego centrum zarządzającego,
- jednolitego formularza,
- możliwości wyboru języka wniosku,
- sporządzania odwołania od decyzji, unieważnienia i działań unieważniających w języku, w którym był sformułowany wniosek, lub do wyboru w jednym z następują-

cych następujących języków: angielskim, francuskim, niemieckim, włoskim lub hiszpańskim,

- powiązania z rejestracją na poziomie krajowym oraz międzynarodowym systemem rejestracji znaków towarowych zgodnie z Protokołem madryckim.

Stosowane są ujednolicone przepisy zapewniające jednolitą ochronę w obrębie UE. Naruszenia procedury rozpatrywane są przed sądami na podstawie jednolitej procedury prawnej obowiązującej w całej UE.

Internetowe strony OAMI-ONLINE umożliwiają wypełnienie wniosków zarówno o rejestrację znaków towarowych, jak i wzorów użytkowych. Zawierają one wszelkie niezbędne informacje dotyczące znaków towarowych i wzorów użytkowych, włącznie z łatwo dostępną i prostą w użyciu bazą danych CTM-ONLINE oraz bazą danych zawierającą decyzje podjęte przez OHIM.

### **3. Struktura organizacyjna**

Strukturę organizacyjną urzędu tworzą:

- dyrektor,
- Rada Administracyjna,

- Komitet Budżetowy,
- sekretariat.

Na czele Urzędu stoi dyrektor, mianowany przez Radę UE, która wybiera jednego z trzech kandydatów zaproponowanych przez Radę Administracyjną. Dyrektor ma dwóch zastępców – ds. prawnych oraz ds. administracyjnych i technicznych, którym podlegają wyspecjalizowane wydziały.

Rada Administracyjna spełnia funkcje pomocnicze we właściwym funkcjonowaniu Urzędu.

#### **4. Główne cele i zadania**

Główne zadania Urzędu to nadzorowanie wszelkich poczynań związanych z ochroną znaków towarowych i wzorów użytkowych, które są obecne na rynku wewnętrznym UE, a także promowanie i zarządzanie znakami towarowymi i wzorami użytkowymi poprzez postępowania w sprawie rejestracji wspólnotowych tytułów własności przemysłowej oraz publiczny rejestr tych tytułów.

Zadaniem Urzędu, jako agencji usługowej, jest zapewnienie swoim klientom, tzn. przedsiębiorstwom, które zgłaszają swoje znaki towarowe i wzory do Urzędu ds. Harmonizacji Rynku Wewnętrznego, centralnego miejsca w szeroko pojętym

## OHIM

---

mechanizmie oraz zagwarantowanie im jak najlepszej obsługi po jak najlepszej cenie.

Wspólnotowy znak towarowy i zarejestrowany wzór wspólnotowy są drogą do jednolitego rynku. Ich jednolita natura oznacza, że formalności i zarządzanie nimi można prowadzić w prosty sposób, który umożliwiają: pojedyncze zgłoszenie, jedno centrum administracyjne i jednateczka akt do zarządzania.

Ujednolicone prawo dotyczy znaków towarowych i wzorów, gwarantując tym samym silną i jednolitą ochronę w całej Unii Europejskiej. Wynikiem uproszczenia jest znaczna redukcja kosztów w porównaniu z ogólnymi kosztami rejestracji krajowej we wszystkich państwach Unii Europejskiej.

Dzisiejsza wielkość Urzędu ds. Harmonizacji Rynku Wewnętrznego, szybkość, z jaką się rozwija, i sposób, w jaki osiągnął niezależność finansową już od drugiego roku swojej działalności, stanowią dowód sukcesu systemu w służbie jednolitego rynku.

### **5. Dokumenty i publikacje**

Publikacje urzędu propagujące informacje o działalności OHIM to zarówno publikacje w wersji papierowej, jak i elektronicznej. Są to m.in.: wydawany w 11 językach UE co naj-



---

**OHIM**

mniej raz w tygodniu *Community Trade Marks Bulletin*, co dwa tygodnie *Community Design Bulletin*, co miesiąc *Dziennik Urzędowy*, *Directory of professional representatives* (jedno wydanie co dwa lata) oraz inne publikacje zarówno drukowane, jak i elektroniczne.



EU-OSHA



**Europejska Agencja Bezpieczeństwa i Ochrony Zdrowia  
w Pracy**

**European Agency for Safety and Health at Work**

**Agence européenne pour la sécurité et la santé au travail**

**Europäische Agentur für Sicherheit und Gesundheitsschutz  
am Arbeitsplatz**

### **1. Kontakt**

Gran Vía 33  
E-48009 Bilbao, Spain  
tel. +34-94-479 43 60  
faks +34-94-479 43 83  
e-mail: [information@osha.eu.int](mailto:information@osha.eu.int)  
Internet: <http://agency.osha.eu.int/>

## **2. Geneza (rok założenia, podstawa prawna)**

Europejska Agencja Bezpieczeństwa i Ochrony Zdrowia w Pracy została ustanowiona rozporządzeniem Rady (WE) nr 2062/94 z 18 lipca 1994 r. (Dz. U. L 216, z 20.08.1994), zmienionym rozporządzeniem (WE) nr 1643/95 z 29 czerwca 1995 r. (Dz. U. L 156 z 7.07.1995).

Zakres i różnorodność zagadnień i problemów związanych z bezpieczeństwem i ochroną zdrowia w miejscu pracy, przed którymi stoi Europa, przekracza kompetencje i możliwości poszczególnych państw członkowskich czy pojedynczych instytucji. Niezbędne zatem było powołanie wyspecjalizowanej agencji, której zadaniem byłoby gromadzenie i rozpowszechnianie wiedzy i informacji z zakresu BHP, w szczególności dotyczących nowych praktyk.

## **3. Struktura organizacyjna**

Agencja jest trójstronną organizacją Unii Europejskiej, grupującą przedstawicieli rządów, organizacji pracodawców i pracowników oraz Komisji Europejskiej.

Agencją kieruje zarząd, w którego skład wchodzi przedstawiciele rządów, pracodawców i pracowników z 25 państw członkowskich oraz przedstawiciele Komisji Europejskiej.

### **Zarząd**

Zarząd określa cele i strategię działań agencji, identyfikuje priorytetowe zagadnienia BHP wymagające dalszych informacji lub działań, mianuje dyrektora, przyjmuje program roboczy, sprawozdanie roczne i budżet agencji oraz upoważnia dyrektora do administrowania budżetem. Obraduje dwa razy w roku. Jego członkami są przedstawiciele rządów państw członkowskich, organizacji pracodawców i pracowników, a także trzech przedstawiciele Komisji Europejskiej. Ponadto w jego pracach uczestniczy czterech obserwatorów – dwóch z Fundacji Dublińskiej i po jednym wysłanym przez partnerów ETUC (Europejska Konfederacja Związków Zawodowych) i UNICE (Zrzeszenie Konferencji Przemysłowców i Pracodawców w Europie). Wszyscy członkowie są powoływani na trzyletnią kadencję i co roku wybierają spośród siebie przewodniczącego oraz trzech wiceprzewodniczących.

### **Biuro**

Biuro nadzoruje operacyjne funkcjonowanie agencji i obraduje cztery razy w roku. W jego skład wchodzi dziewięciu członków Zarządu: przewodniczący, wiceprzewodniczący oraz przedstawiciele organizacji pracodawców i pracowników Wspólnoty, Komisji Europejskiej i rządu Hiszpanii.



Biuro odgrywa bardzo ważną rolę w grupie i może podejmować pilne i konieczne środki przekazane mu przez Zarząd do kierowania Agencją między posiedzeniami Zarządu, nie przejmując przy tym obowiązków dyrektora. Do chwili obecnej przekazane zadania obejmują nadzór nad rozwojem sieci Agencji i wdrożenie jej programu roboczego, jak również konkretne przedsięwzięcia związane z działalnością Agencji.

### **Dyrektor**

Dyrektor jest oficjalnym przedstawicielem Agencji, odpowiada za bieżące kierowanie Agencją, w tym za wszystkie sprawy finansowe, administracyjne i kadrowe. Jego kadencja trwa pięć lat i jest odnawialna, a on sam odpowiada przed Zarządem.

### **Krajowe Punkty Centralne**

Agencyjna sieć informacyjna dotycząca bezpieczeństwa i ochrony zdrowia składa się z tzw. Krajowych Punktów Centralnych (ang. *Focal Points*), po jednym w każdym z państw członkowskich UE, w państwach kandydujących do Unii Europejskiej i w czterech państwach stowarzyszonych w EFTA. Krajowe Punkty Centralne są wyznaczone przez rząd jako oficjalny przedstawiciel Agencji w danym kraju; przeważnie są

## EU-OSHA

---

krajowym organem władzy właściwym w sprawach bezpieczeństwa i higieny pracy.

Krajowe Punkty Centralne odgrywają główną rolę w strukturach Agencji, ponieważ odpowiedzialne są za organizację i koordynację sieci krajowych i biorą udział w przygotowaniu i wdrożeniu programu roboczego agencji. Tak jak inne elementy struktury Agencji, sieci krajowe są również zbudowane na zasadzie trójstronności, a w ich skład wchodzi grupy pracowników i pracodawców. Rolą Krajowych Punktów Centralnych jest dostarczanie informacji, opinii lub komentarzy na temat inicjatyw i produktów Agencji. Punkty pełnią również funkcję doradczą w zakresie działalności informacyjnej na poziomie krajowym.

Krajowe Punkty Kontaktowe zarządzają krajowymi stronami internetowymi Agencji i organizują coroczny Europejski Tydzień Bezpieczeństwa i Ochrony Zdrowia w Pracy. Krajowe Punkty Centralne państw UE i krajów do niej przystępujących wyznaczają przedstawicieli do doraźnych grup ekspertów agencji, a Punkty Centralne EFTA i Krajów Kandydujących powołują obserwatorów w tych grupach. Spotkania Krajowych Punktów Centralnych UE odbywają się trzy razy w roku. Oprócz osób kontaktowych z Punktów Krajowych biorą w nich udział obserwatorzy z Komisji Europejskiej, organizacji Europejscy Partnerzy Społeczni, państw EFTA i państw kandydujących.

### **Grupy ekspertów**

Grupy ekspertów powoływane przez Krajowe Punkty Centralne wraz z obserwatorami reprezentującymi każdego partnera społecznego i Komisję udzielają porad Agencji w swoich specjalistycznych dziedzinach i wnoszą wkład do programów roboczych agencji. Eksperci z EFTA i krajów kandydujących są włączani do niektórych grup jako obserwatorzy.

### **Centra Tematyczne**

Centra Tematyczne są konsorcjami krajowych instytucji bezpieczeństwa i higieny pracy mającymi gromadzić i analizować istniejące dane krajowe oraz wspierać główne obszary programu pracy Agencji. Stanowią grupy wyspecjalizowanych instytucji BHP, obejmujących jedną Główną Organizację i wiele Organizacji Partnerskich z różnych państw członkowskich. Planowane prace i dostępne fundusze są określone zgodnie z rocznym programem roboczym agencji. Główna Organizacja Centrum Tematycznego jest odpowiedzialna za przydzielanie zadań Organizacjom Partnerskim. Obecnie funkcjonują trzy Centra Tematyczne: Centrum Tematyczne ds. Badań, Centrum Tematyczne ds. Dobrej Praktyki i Centrum Tematyczne ds. Dobrej Praktyki Krajów Kandydujących.

### **Inni konsultanci**

Agencja zawiera umowy z wieloma doraźnymi zespołami badawczymi z najważniejszych instytucji akademickich i placówek BHP oraz z konsultantami z innych dziedzin, takich jak IT (technologie informatyczne), w celu realizacji określonych jednorazowych projektów.

## **4. Główne cele i zadania**

Głównym celem agencji jest gromadzenie i dzielenie się ogromną ilością wiedzy i informacji na temat spraw związanych z bezpieczeństwem i ochroną zdrowia w miejscu pracy (BHP), w szczególności z prewencją w tej dziedzinie.

Celem Europejskiej Agencji Bezpieczeństwa i Zdrowia w Pracy jest poprawa bezpieczeństwa, zdrowia i efektywności miejsc pracy.

Agencja odgrywa rolę katalizatora przy opracowywaniu, gromadzeniu, analizie i przekazywaniu informacji, które mają na celu poprawę stanu bezpieczeństwa i higieny pracy w Europie. Agencja jest organizacją Unii Europejskiej o strukturze trójstronnej i łączy przedstawicieli trzech głównych grup podejmujących decyzje w każdym z państw członkowskich UE: organów władzy, pracodawców i organizacji pracowników.

Podstawę prawną działań Agencji stanowią trzy rozporządzenia Rady: 2062/94, 1643/95 oraz 1654/2003 (druga poprawka dotyczy wpisania 3 nowych państw członkowskich Unii Europejskiej w 1995 r., a trzecia to aktualizacja rozporządzenia o Agencji zgodnie z nowymi przepisami unijnymi dotyczącymi udostępniania dokumentów finansowych i publicznych). Agencja ma swoją siedzibę w Bilbao w Hiszpanii.

## **5. Dokumenty i publikacje**

Publikacje agencji poświęcone są głównie tematyce BHP, najnowszym wydarzeniom w Unii Europejskiej, Agencji i międzynarodowej problematyce bezpieczeństwa i zdrowia w pracy oraz informacjom i analizom najważniejszych praktyków w dziedzinie BHP.

Agencja publikuje także bibliograficzne bazy danych, materiały konferencyjne oraz informacyjno-reklamowe prezentujące jej strukturę i działania. Cennym źródłem informacji dla wszystkich zainteresowanych uzyskaniem ogólnych danych dotyczących agencji i jej pracy są również roczne sprawozdania Agencji.

CPVO



**Wspólnotowy Urząd Odmian Roślin**  
**Community Plant Variety Office**  
**Office communautaire des variétés végétales**  
**Gemeinschaftliches Sortenam**

### **1. Kontakt**

Adres siedziby:

BP 62141  
3, Boulevard Foch  
F-49021 Angers Cedet 02

Adres pocztowy:

Community Plant Variety Office  
P.O. BOX 62141  
FR - 49021 ANGERS

Cedex 02  
tel. (33) (0)2.41 25 64 00  
faks (33) (0)2.41 25 64 10  
e-mail: cpvo@cpvo.eu.int  
Internet: <http://www.cpvo.eu.int>

## **2. Geneza (rok założenia, podstawa prawna)**

CPVO jest samofinansującym się organem Wspólnoty, mającym osobowość prawną, ustanowionym rozporządzeniem Rady (WE) nr 2100/94 z 27 lipca 1994 r. (Dz.U. L 227 z 1 września 1994 r.), zmienionym rozporządzeniem (WE) nr 2506/95 (Dz.U. L 258 z 28.10.1995).

CPVO został utworzony 27 kwietnia 1995 r., od sierpnia 1997 r. z siedzibą w Angers we Francji.

## **3. Struktura organizacyjna**

Zarząd nad CPVO sprawują prezes i wiceprezes, których mianuje Rada UE, a wybiera spośród swoich członków Rada Administracyjna. W skład Urzędu wchodzi trzy jednostki: ds. technicznych, ds. finansowo-administracyjnych oraz ds. prawnych. Są one wspierane przez serwisy: informatyczny i kadrowy.

## CPVO

---

Izby Odwoławcze są odpowiedzialne za odwołania od decyzji CPVO. Z kolei odwołania od ich postanowień należy kierować do Sądu Pierwszej Instancji, a następnie do Trybunału Sprawiedliwości.

Organem nadrzędnym Wspólnotowego Urzędu Odmian Roślin jest Rada Administracyjna, w której skład wchodzi: po jednym przedstawicielu każdego z państw członkowskich UE, przedstawiciel Komisji Europejskiej oraz ich zastępcy. Członkom Rady Administracyjnej mogą towarzyszyć doradcy lub rzeczoznawcy. Rada spośród swoich członków wybiera przewodniczącego i jego zastępcę. Ich kadencja trwa trzy lata, możliwa jest reelekcja. Po wyborach władz Rady Administracyjnej przyjmuje ona regulamin swojego działania i powołuje podlegające jej władzy komisje.

### **4. Główne cele i zadania**

Począwszy od 1996 r., CPVO zarządza systemem wspólnotowych praw własności roślin, będącym szczególną formą własności przemysłowej i dotyczącym nowych odmian roślin.

CPVO funkcjonuje na podobnych zasadach co Urząd Harmonizacji Rynku Wewnętrznego: przyznaje prawa gwarantujące ochronę praw własności przemysłowej kwalifikującym się nowym odmianom. Prawa te są chronione przez 25 lub 30 lat.



## 5. Dokumenty i publikacje

Przynajmniej co dwa miesiące Urząd publikuje w Biuletynie Urzędowym informacje o wpisach do rejestrów, a raz do roku składa sprawozdanie zawierające wykaz ważnych wspólnotowych praw do odmiany rośliny, ich posiadaczy, daty przyznania i wygaśnięcia prawa oraz uznane nazwy odmian.

Z publikacji Urzędu należy też wymienić roczne raporty z działalności, komunikaty i artykuły członków CPVO oraz *Official Gazette* wydawaną we wszystkich językach urzędowych UE.

CdT



**Centrum Tłumaczeń dla Organów Unii Europejskiej**  
**Centre de traduction des organes de l'Union européenne**  
**Übersetzungszentrum für die Einrichtungen der Euro-  
päischen Union**  
**Translation Centre for the Bodies of the European Union**

### **1. Kontakt**

Adres: 1, rue du Fort Thüngen  
L-1499 Luksemburg  
tel. (352) 421 71 11  
faks (352) 421 71 12 20  
e-mail: [cdt@cdt.eu.int](mailto:cdt@cdt.eu.int)  
Internet: [www.cdt.eu.int](http://www.cdt.eu.int)

## **2. Geneza (rok założenia, podstawa prawna)**

Centrum Tłumaczeń zostało ustanowione rozporządzeniem Rady (WE) nr 2965/94 z 28 listopada 1994 r. (Dz. U. L314 z 7.12.1994 r.), zmienionym rozporządzeniem Rady (WE) nr 1645/2003 z 18 czerwca 2003 r. (Dz. U. L 245 z 29.09.2003 r.). Głównym jego zadaniem jest zaspokajanie potrzeb w zakresie tłumaczeń dla wielu organów Unii Europejskiej zlokalizowanych w różnych miejscach na terytorium Unii.

Jest samofinansującą się agencją zarządzaną zgodnie z prawem europejskim, mającą osobowość prawną.

Centrum Tłumaczeń ma siedzibę w Luksemburgu. Kieruje nim Rada Zarządzająca. Centrum posiada własne zasoby finansowe pochodzące z płatności za usługi świadczone na rzecz agencji, urzędów i instytucji.

## **3. Struktura organizacyjna**

Najważniejsze elementy struktury organizacyjnej centrum to:

- Rada Zarządzająca,
- dyrektor,
- departamenty.

Podział kompetencji między tymi jednostkami ustalają statut założycielski i regulamin wewnętrzny.

Rada Zarządzająca jest głównym kolegalnym organem decyzyjnym centrum. Tworzą ją reprezentanci (po jednym) każdego z partnerów centrum (agencji, urzędów i instytucji), reprezentanci (po jednym) każdego państwa członkowskiego i dwóch reprezentantów Komisji Europejskiej.

#### **4. Główne cele i zadania**

Do głównych zadań Centrum Tłumaczeń należy świadczenie usług w zakresie tłumaczeń potrzebnych różnym zdecentralizowanym agencjom Wspólnoty. Działalność centrum ma również wymiar międzyinstytucjonalny, gdyż świadczy ono również usługi instytucjom i organom, które mają własne serwisy tłumaczeń, w celu odciążenia ich w razie nadmiernego nagromadzenia pracy. Centrum uczestniczy także w pracach Międzyinstytucjonalnego Komitetu ds. Tłumaczeń, którego celem jest promowanie współpracy między serwisami, opartej na zasadzie subsydiarności i gospodarności w dziedzinie tłumaczeń. Taka współpraca daje możliwość uruchamiania projektów na dużą skalę, takich jak np. tworzenie bazy terminologicznej dla Unii Europejskiej, jak również umożliwia wspólne



---

CdT

podejście do takich zagadnień jak tłumaczenia zewnętrzne, technologia językowa itp.

## **5. Dokumenty i publikacje**

Publikacje Centrum Tłumaczeń dostępne są w formie elektronicznej oraz w postaci drukowanej i obejmują, w szczególności, programy pracy, roczne sprawozdanie z działalności i biuletyn kwartalny.



EUMC



**Europejskie Centrum Monitorowania Rasizmu i Ksenofobii**

**European Monitoring Centre on Racism and Xenophobia**

**Observatoire européen des phénomènes racistes et  
xénophobes**

**Europäische Stelle zur Beobachtung von Rassismus und  
Fremdenfeindlichkeit**

### **1. Kontakt**

Adres:

Rahlgasse 3,

A-1060 Wiedeń

tel. (43-1) 580 30-0

faks (43-1) 580 30-93

e-mail: [information@eumc.eu.int](mailto:information@eumc.eu.int)

Internet: <http://eumc.eu.int>

## **2. Geneza (rok założenia, podstawa prawna)**

EUMC zostało utworzone na mocy rozporządzenia Rady (WE) nr 1035/97 z 2 czerwca 1997 r. (Dz.U. L 151 z 10.06.1997). Rozpoczęło działalność w 1998 r. Jego zasadniczym celem jest zapewnienie Wspólnocie i jej państwom członkowskim dostępu do obiektywnych, wiarygodnych i porównywalnych danych dotyczących przejawów rasizmu, ksenofobii i antysemityzmu w Unii Europejskiej. Centrum ma siedzibę w Wiedniu.

W grudniu 2003 r. szefowie rządów postanowili rozszerzyć mandat EUMC, tak aby uczynić z Centrum Agencję Praw Człowieka.

## **3. Struktura organizacyjna**

Elementami struktury organizacyjnej Centrum są: Rada Zarządzająca, Rada Wykonawcza, dyrektor oraz podległy mu personel.

Najważniejszym organem decydującym o strategii działania i funkcjonowania centrum jest Rada Zarządzająca. W jej skład wchodzi: po jednym niezależnym przedstawicielu mianowanym przez każde państwo członkowskie, jeden niezależny przedstawiciel mianowany przez Parlament Europejski, je-

## **EUMC**

---

den niezależny przedstawiciel mianowany przez Radę Europy oraz przedstawiciel Komisji.

Członkowie Rady Zarządzającej to osoby z odpowiednim doświadczeniem w zakresie praw człowieka i analizy zjawisk rasizmu, ksenofobii i antysemityzmu. Każdy członek ma zastępcę powoływanego na podobnej zasadzie.

Rada Wykonawcza nadzoruje prace Centrum, monitoruje opracowania i wykonywanie programów oraz przygotowuje posiedzenia rady zarządzającej z pomocą dyrektora Centrum. Rada Wykonawcza realizuje również wszelkie zadania powierzone jej przez Radę Zarządzającą w zgodzie z przepisami proceduralnymi tej ostatniej.

Na czele centrum stoi – i jest jego prawnym przedstawicielem – dyrektor, powołany przez Radę Zarządzającą na wniosek Komisji na cztery lata.

### **4. Główne cele i zadania**

Główne zadania Europejskiego Centrum Monitorowania Rasizmu i Ksenofobii (EUMC) to gromadzenie i analiza obiektywnych, miarodajnych i porównywalnych informacji dotyczących zjawisk rasizmu, ksenofobii, islamofobii i antysemityzmu w UE, a następnie przekazywanie ich Wspólnocie w celu udzie-



lania pomocy UE i państwom członkowskim w podejmowaniu środków i formułowaniu kierunków działań na rzecz zwalczania tych zjawisk.

Na podstawie gromadzonych danych EUMC bada zakres i rozwój rasizmu i ksenofobii oraz analizuje ich przyczyny, konsekwencje i skutki. Opracowuje także strategie zwalczania rasizmu i ksenofobii oraz wskazuje i rozpowszechnia przykłady dobrej praktyki w rozwiązywaniu tych kwestii, zwłaszcza z uwzględnieniem procesów integracyjnych wśród imigrantów oraz mniejszości etnicznych i religijnych.

EUMC kieruje europejską siecią informacyjną rasizmu i ksenofobii RAXEN, gromadzącą informacje na poziomie krajowym. Składa się ona z 25 krajowych punktów kontaktowych, po jednym w każdym państwie członkowskim UE.

Informacje z krajowych punktów kontaktowych są publikowane w formie raportów porównawczych lub raportów krajowych. EUMC współpracuje z instytucjami UE, organizacjami międzyrządowymi i rządami państw członkowskich. Współdziała także ze społeczeństwem na forum okrągłego stołu poziomów krajowego i europejskiego. EUMC realizuje ograniczoną liczbę projektów.

## 5. Dokumenty i publikacje

Do obowiązków EUMC należy publikowanie rocznego raportu o sytuacji w zakresie rasizmu i ksenofobii; jest on publikowany w dwóch częściach. Informacje zawarte w pierwszej dotyczą działalności EUMC, w drugiej zaś przejawów rasizmu i ksenofobii w Unii Europejskiej. Publikacje to – oprócz *Annual Reports* – m.in. wydawane co miesiąc biuletyny informacyjne, *Comparative Reports* dotyczące wybranych zagadnień i problemów, *RAXEN National Reports* oraz liczne artykuły.

EAR



**Europejska Agencja Odbudowy**  
**European Agency for Reconstruction**  
**Agence européenne pour la reconstruction**  
**Europäische Agentur für den Wiederaufbau**

### **1. Kontakt**

Adres:

Egnatia 4,  
GR-54626 Saloniki  
tel. (30-2310) 505 100  
faks (30-2310) 505 172

Biura operacyjne w Belgradzie, Podgoricy, Pristinie i Skopje

e-mail: [info@ear.eu.int](mailto:info@ear.eu.int)

Internet: [www.ear.eu.int](http://www.ear.eu.int)

## **2. Geneza (rok założenia, podstawa prawna)**

EAR została utworzona na mocy rozporządzenia Rady (WE) nr 2454/99 z 15 listopada 1999 r. (Dz.U. L 229, z 20.11.1999), zmienionego rozporządzeniem Rady (WE) nr 2666/00 z 5 grudnia 2000 r. w sprawie pomocy dla Albanii, Bośni i Hercegowiny, Chorwacji, Republiki Federalnej Jugosławii i Byłej Jugosłowiańskiej Republiki Macedonii. Rozporządzenie to zostało uzupełnione rozporządzeniem Rady (WE) nr 2667/00 z 5 grudnia 2000 r., potwierdzającym trwające działania Europejskiej Agencji Odbudowy oraz rozporządzeniem Rady (WE) nr 2415/01 z 10 grudnia 2001 r. (Dz.U. L 327, z 12.12.2001) rozszerzające mandat na FYROM (Byłą Jugosłowiańską Republikę Macedonii). Jej siedziba mieści się w Salonikach, a biura operacyjne w Belgradzie, Podgoricy, Pristinie i Skopje.

## **3. Struktura organizacyjna**

Agencja ma osobowość prawną. Może ona nabywać ruchomości i nieruchomości lub pozbywać się ich oraz być stroną postępowania prawnego.

W wyniku odbywającej się obecnie reorganizacji w strukturze centrali Agencji znalazły się:

- dział głównego ekonomisty,
- dział kontrolera wewnętrznego,
- dział zapewniania jakości zajmujący się programowaniem, oceną, nadzorem i sprawami społecznymi,
- sekretariat generalny odpowiedzialny za relacje z UE i organami krajowymi, informację i komunikację oraz usługi prawne,
- dział finansowy (księgowość, budżet),
- dział administracyjny.

Cztery jednostki operacyjne zlokalizowane w Belgradzie, Pristinie, Podgoricy i Skopje mają w swojej strukturze:

- szefa jednostki,
- zespół operacyjny,
- personel dodatkowy, odpowiedzialny za informację i komunikację, finanse, zaopatrzenie oraz administrację.

Działalność Agencji nadzoruje Zarząd. W jego skład wchodzi dwóch przedstawicieli Komisji oraz po jednym przedstawicielu z każdego państwa członkowskiego.

Kolejnym organem agencji jest jej dyrektor, powoływany przez zarząd na wniosek Komisji na kadencję trwającą 30 miesięcy.

#### 4. Główne cele i zadania

Europejska Agencja Odbudowy jest odpowiedzialna za zarządzanie głównymi programami pomocy rozwojowej Wspólnoty Europejskiej w Serbii i Czarnogórze (Republika Serbii, Republika Czarnogóry, Kosowo pod nadzorem sił ONZ) oraz Byłej Jugosłowiańskiej Republice Macedonii.

Agencja została utworzona w lutym 2000 r. Jako niezależna jednostka Unii Europejskiej jest odpowiedzialna przed Komisją Europejską oraz przed Parlamentem Europejskim oraz podlega nadzorowi Zarządu składającego się z przedstawicieli państw członkowskich Unii Europejskiej oraz Komisji Europejskiej.

Agencja od początku swego istnienia, w ramach swych czterech jednostek operacyjnych, objęła nadzorem przedsięwzięcia na ogólną kwotę ponad 2,3 mld euro.

Cele nowych programów finansowanych przez Wspólnotę Europejską, zarządzanych przez Agencję, to: i) wsparcie dobrych praktyk zarządzania, tworzenie instytucji oraz rządy prawa; ii) kontynuacja wsparcia rozwoju gospodarki rynkowej, przy równoczesnym dalszym inwestowaniu w infrastrukturę o podstawowym znaczeniu oraz wsparcie działań z zakresu ochrony środowiska; iii) wsparcie rozwoju społecznego i umacnianie społeczeństwa obywatelskiego.

Początkowo Agencja skupiała się na technicznej odbudowie po stanie kryzysu, natomiast obecnie w coraz większym stopniu zajmuje się zarządzaniem projektami finansowanymi z funduszy Wspólnoty Europejskiej, które mają na celu wspieranie regionalnych procesów reform, a w szczególności udzielanie pomocy państwowej machinie administracji centralnej i lokalnej, policji, sądownictwu, finansom publicznym oraz służbom komunalnym.

Dzięki tak określonej sferze swych działań Agencja zarządza większością funduszy Wspólnoty Europejskiej dostępnych w ramach programu Pomocy Wspólnotowej na rzecz Odbudowy, Rozwoju i Stabilizacji (CARDS), który wiąże Unię Europejską w większym stopniu z Albanią, Bośnią i Hercegowiną, Chorwacją, Byłą Jugosłowiańską Republiką Macedonii oraz Serbią i Czarnogórą. CARDS stanowi część procesu unijnego „Stabilizacja i przystąpienie”, który jest obecnie realizowany w tych pięciu krajach Europy Południowo-Wschodniej.

## **5. Dokumenty i publikacje**

Publikacje Agencji to wydawane co trzy miesiące sprawozdania z działalności dla Parlamentu Europejskiego, biu-



## **EAR**

---

letyn informacyjny (dwumiesięcznik), broszury informacyjne oraz dokument dla partnerów Agencji *Communication Guidelines*.





EFSA



**Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności**  
**European Food Safety Authority**  
**Autorité européenne de sécurité des aliments**  
**Europäische Behörde für Lebensmittelsicherheit**

### **1. Kontakt**

Adres kontaktowy w Parmie:

Largo N. Palli 5/A

I-43100 Parma

Włochy

tel. +39 0521 036111

faks +39 0521 036110

(Po godzinach urzędowania i w weekendy tel. +39 0521  
036911)

Adres stały:  
Palazzo Ducale  
Parco Ducale n.3  
I-43100 Parma  
e-mail: info@efsa.eu.int  
Internet: www.efsa.eu.int

## **2. Geneza (rok założenia, podstawa prawna)**

EFSA powołano na mocy rozporządzenia (WE) nr 178/2002 (Dz.U. L z 1.02.2002) z 28 stycznia 2002 r., ustanawiającego ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego. Jednocześnie powstał Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności, który rozpoczął działalność w 2002 r.

Do obowiązków EFSA należą, według postanowień rozporządzenia (WE) nr 178/2002 z 28 stycznia 2002 r., gromadzenie i analiza danych naukowych, identyfikacja pojawiających się zagrożeń oraz wsparcie naukowe udzielane Komisji, w szczególności w przypadku kryzysu żywnościowego.

### 3. Struktura organizacyjna

EFSA składa się z czterech organów: Rady Zarządzającej, Dyrektora Wykonawczego, Forum Doradczego i Komitetu Naukowego.

Zarząd odpowiedzialny jest za zapewnienie efektywnego i sprawnego funkcjonowania urzędu. Do jego obowiązków należy także przygotowywanie projektu budżetu oraz programów pracy urzędu, monitorowanie ich wdrażania oraz zgodności z wewnętrznymi zasadami i przepisami. Zarząd mianuje również dyrektora zarządzającego EFSA oraz członków Komitetu Naukowego i paneli naukowych.

Dyrektor zarządzający jest przedstawicielem prawnym Urzędu i odpowiada przed Zarządem. Jest wybierany na pięć lat, z możliwością przedłużenia kadencji, a do jego obowiązków należy codzienne zarządzanie Urzędem oraz wszystkimi sprawami personalnymi.

Dyrektorowi służy radą Forum Doradcze, w którego skład wchodzi przedstawiciele właściwych organów państw członkowskich, których zadania pokrywają się z zadaniami będącymi w gestii Urzędu.

Opinii i porad naukowych udzielają EFSA Komitet Naukowy oraz osiem paneli naukowych, z których każdy ma kompe-

## EFSA

---

tencje w danej dziedzinie oceny ryzyka. Komitet Naukowy koordynuje pracę paneli oraz zajmuje się zagadnieniami przekrojowymi, mającymi znaczenie dla wszystkich paneli.

### **4. Główne cele i zadania**

Do głównych zadań EFSA należy udzielanie niezależnych porad naukowych z zakresu wszystkich spraw mających bezpośredni lub pośredni związek z bezpieczeństwem żywności, łącznie z ochroną zdrowia i warunków życia zwierząt i roślin. EFSA udziela również porad w zakresie żywienia ludności, w powiązaniu z prawodawstwem Wspólnoty. Urząd podaje do wiadomości publicznej w sposób otwarty i przejrzysty wszystkie sprawy leżące w jego gestii.

Oceny ryzyka EFSA dają organom zarządzającym ryzykiem (instytucje UE dysponujące polityczną odpowiedzialnością, tj. Komisja Europejska, Parlament Europejski i Rada) mocne podstawy naukowe, umożliwiające opracowanie środków prawnych lub wykonawczych opartych na polityce, koniecznych do zapewnienia wysokiego poziomu ochrony konsumenta w kontekście bezpieczeństwa żywności.

## 5. Dokumenty i publikacje

Urząd publikuje m.in. raporty naukowe, których autorem są Naukowe Grupy Robocze EFSA. Raporty te dotyczą różnych zagadnień i nie pokrywają się z opiniami naukowymi przygotowanymi przez Komitet Naukowy i poszczególne panele. Ponadto EFSA publikuje raporty roczne, biuletyn informacyjny, a także publikacje i dokumenty naukowe pochodzące z innych źródeł, spoza Urzędu.

EMSA



**Europejska Agencja ds. Bezpieczeństwa na Morzu**  
**European Maritime Safety Agency**  
**Agence européenne pour la sécurité maritime**  
**Europäische Agentur für die Sicherheit des Seeverkehrs**

### **1. Kontakt**

Adres:

12, rue de Genève,

1140 Bruksela

tel. (32-2) 298 58 12

faks (32-2) 298 48 91

e-mail: [tren-ems-a-info@cec.eu.int](mailto:tren-ems-a-info@cec.eu.int)

Internet: [www.emsa.eu.int](http://www.emsa.eu.int)

## **2. Geneza (rok założenia, podstawa prawna)**

Europejska Agencja ds. Bezpieczeństwa na Morzu została ustanowiona na mocy rozporządzenia Rady i Parlamentu Europejskiego nr 1406/2002 (Dz. U. L 208 z 5.08.2002) przyjętego 27 czerwca 2002 r.; działalność rozpoczęła na początku 2003 r.

W ostatnich latach katastrofy na wodach i u wybrzeży Europy miały bardzo poważne konsekwencje. Ich skutkiem były ofiary i skażenia. Instytucje europejskie postanowiły zatem stworzyć wyspecjalizowaną agencję, której celem jest zaostreżenie istniejących instrumentów prawnych w tym zakresie, tak by umożliwić funkcjonowanie systemu bezpieczeństwa morskiego we Wspólnocie poprzez minimalizowanie zagrożeń katastrof na morzu, skażeń morskich i ofiar w ludziach.

## **3. Struktura organizacyjna**

Strukturę organizacyjną Agencji tworzą: Dyrektor Wykonawczy, któremu podlega sześć jednostek, oraz Rada Administracyjna. W skład Rady Administracyjnej wchodzi 25 reprezentantów państw członkowskich, czterech przedstawicieli Komisji, czterech ekspertów z najważniejszych sektorów oraz przedstawiciele Norwegii i Islandii.

## EMSA

---

Dyrektor odpowiada za sformułowanie i realizowanie strategicznych celów Agencji oraz za długoterminową jej współpracę z odpowiednimi dyrekcjami Komisji i państwami członkowskimi UE.

### **4. Główne cele i zadania**

Agencja jest organem doradczym dla państw członkowskich, a także wspiera Dyрекcję ds. Energii i Transportu (DG Tren). Swoim zakresem obejmuje 25 państw członkowskich, a ponadto Norwegię i Islandię.

Rutynowa działalność skupia się na kontroli bezpieczeństwa na morzu, jak również na towarzystwach klasyfikacyjnych i urządzeniach portowych do obsługi niebezpiecznych substancji. Agencja jest odpowiedzialna za bardzo wyspecjalizowane zagadnienia, tj. wymianę informacji o statkach i ich ładunkach, za harmonizację metodologii różnych państw członkowskich w zakresie śledztw powypadkowych. Od czasu powołania Agencji nałożono na nią nowe obowiązki: operacyjną rolę wspierającą państwa członkowskie w ich walce przeciwko prawdopodobnym istotnym skażeniom morskim, rolę polegającą na kontrolowaniu bezpieczeństwa na statkach (ale nie w portach) czy obowiązku oceny poziomu szkolenia morskie-



go w państwach trzecich. Obecnie zadanie Agencji polega na skłanianiu stron do bliższej współpracy w ramach działań prewencyjnych. W tym celu EMSA regularnie organizuje warsztaty z udziałem ekspertów europejskich.

Agencja ściśle współpracuje z państwami członkowskimi, odpowiadając na ich problemy związane z wdrażaniem ustawodawstwa wspólnotowego, m.in. przyjętej w 2002 r. dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady o wspólnotowym systemie monitorowania i informacji o ruchu statków, a także organizując stosowne szkolenia w zakresie kontroli państwa portu i inspekcji państwa bandery. Te działania sprzyjają rozwijaniu współpracy między państwami członkowskimi oraz rozpowszechnianiu dobrych praktyk w obrębie Wspólnoty.

Agencja odgrywa również pozytywną rolę w procesie rozszerzenia UE poprzez wspieranie państw przystępujących we wprowadzaniu w życie ustawodawstwa wspólnotowego dotyczącego bezpieczeństwa na morzu i zapobiegania skażeń spowodowanych przez statki.

Zapewniając Komisji i państwom członkowskim pełną i rzetelną informację o bezpieczeństwie na morzu, Agencja przyczynia się do obiektywnej oceny skuteczności legislacji wspólnotowej.

## **5. Dokumenty i publikacje**

Dokumenty i wydawnictwa Agencji to m.in. roczne plany pracy, sprawozdania roczne, miesięczne biuletyny informacyjne oraz komunikaty prasowe. Ponadto Agencja uczestniczy w procesie oceny skuteczności ustawodawstwa wspólnotowego przez dostarczanie Komisji obiektywnej i rzetelnej informacji i danych dotyczących bezpieczeństwa na morzu i skażeń wywołanych przez statki.

**EASA**



**Europejska Agencja Bezpieczeństwa Lotniczego**  
**European Aviation Safety Agency**  
**Agence européenne de la sécurité aérienne**  
**Europäische Agentur für Flugsicherheit**

### **1. Kontakt**

Adres siedziby:

Ottoplatz 1  
D-50679 Köln

Adres do korespondencji:

P.O. Box 101253  
D-50452 Köln

Niemcy



## **EASA**

---

tel. (49-221) 89 99 00 00  
faks (49-221) 89 99 09 99  
e-mail: [info@easa.eu.int](mailto:info@easa.eu.int)  
Internet: <http://www.easa.eu.int>

### **2. Geneza (rok założenia, podstawa prawna)**

Przyjęcie 15 czerwca 2002 r. rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1592/2002 (Dz. U. L 240 z 7.09.2002) stworzyło możliwość wprowadzenia nowego wspólnotowego systemu bezpieczeństwa powietrznego i regulacji w dziedzinie ochrony środowiska oraz dało podstawę do powołania Europejskiej Agencji Bezpieczeństwa Lotniczego we wrześniu 2003 r.

### **3. Struktura organizacyjna**

Agencję tworzą: Dyrektor Wykonawczy, Rada Zarządzająca, Komitet Doradczy i Komisja Odwoławcza. Decyzje dotyczące bezpieczeństwa podejmuje Dyrektor Wykonawczy wybierany przez zarząd, w którego skład wchodzi przedstawiciele państw członkowskich i Komisji. Zarząd odpowiedzialny jest za określenie priorytetów Agencji, ustalenie budżetu i nadzór nad działaniami Agencji.

Sprawowanie nadzoru nad poprawnym stosowaniem prawa europejskiego przez dyrektora należy do obowiązków niezależnej Komisji Odwoławczej.

W skład Agencji wchodzi cztery dyrekcje:

- prawna,
- certyfikacji,
- jakości i normalizacji,
- administracyjna.

Organem wspierającym Radę Zarządzającą w jej pracy jest Komitet Doradczy. W jego skład wchodzi organizacje reprezentujące personel lotniczy, producentów, operatorów lotnictwa ogólnego i biznesowego, sektor naprawczy, organizacje szkoleniowe i sporty lotnicze.

#### **4. Główne cele i zadania**

Europejska Agencja Bezpieczeństwa Lotniczego jest agencją Wspólnoty Europejskiej powołaną do realizacji określonych zadań nadzorczych i wykonawczych w zakresie bezpieczeństwa lotniczego. Agencja tworzy główną część strategii Unii Europejskiej mającej na celu wprowadzenie i utrzymanie wysokiego jednolitego poziomu bezpieczeństwa lotnictwa cywilnego w Europie.

## **EASA**

---

Zadaniem Agencji jest wspieranie Wspólnoty w następujących przedsięwzięciach:



- tworzenia i utrzymywania wysokiego, jednolitego poziomu bezpieczeństwa lotnictwa cywilnego oraz ochrony środowiska w Europie,
- umożliwiania swobodnego przepływu towarów, osób i usług,
- promowania efektywności kosztowej w procesach regulacyjnych i certyfikacji,
- wspierania państw członkowskich w wypełnianiu przez nie ich zobowiązań CIAO na jednakowych zasadach;
- promowania wspólnotowych zasad dotyczących standardów bezpieczeństwa transportu lotniczego na świecie.

Agencja zapewnia Komisji Europejskiej pomoc w przygotowywaniu projektów przepisów w zakresie bezpieczeństwa lotniczego oraz służy pomocą przy technicznych aspektach zawieranych umów międzynarodowych.

Ponadto Agencja przyznaje certyfikaty produktom z zakresu całego lotnictwa cywilnego, w tym lotnictwa ogólnego i biznesowego.

## **5. Dokumenty i publikacje**

Agencja opracowuje i publikuje roczne plany pracy oraz sprawozdania z działalności, a także liczne artykuły i komunikaty prasowe dotyczące lotnictwa cywilnego.



# ENISA



**Europejska Agencja ds. Bezpieczeństwa Sieci i Informacji**  
**European Network and Information Security Agency**  
**Agence européenne chargée de la sécurité des réseaux**  
**et de l'information**  
**Europäische Agentur für Netz- und Informationssicherheit**

## **1. Kontakt**

Adres dla odwiedzających:

European Network and Information Security Agency  
Science and Technology Park of Crete (ITE)  
Vassilika Vouton  
700 13 Heraklion, Grecja



Adres do korespondencji:

ENISA (European Network and Information Security Agency)

P.O. Box 1309

71001 Heraklion – Crete

Grecja

tel. +30 28 10 39 1282

faks +30 28 10 39 1410

e-mail: [info@enisa.eu.int](mailto:info@enisa.eu.int)

Internet: <http://www.enisa.eu.int>

## **2. Geneza (rok założenia, podstawa prawna)**

Agencja została powołana i działa na podstawie rozporządzenia (WE) Parlamentu Europejskiego i Rady nr 460/2004 z 10 marca 2004 r. (Dz. U. L 77 z 13.03.2004) w celu wspierania Komisji, państw członkowskich i kół gospodarczych w wypełnianiu wymogów bezpieczeństwa informacji i sieci wynikających i z obecnie obowiązującego, i z przyszłego ustawodawstwa w tej dziedzinie.

ENISA została utworzona 14 marca 2004 r.

### **3. Struktura organizacyjna**

Zgodnie z aktem stanowiącym ENISA, strukturę Agencji tworzą: Dyrektor Wykonawczy, Rada Zarządzająca oraz grupa stałych udziałowców.

Rada Zarządzająca ma za zadanie m.in.: ustalenie budżetu, kontrolę jego realizacji, przyjęcie odpowiednich zasad finansowych i przejrzystych procedur działania agencji, przyjęcie programu pracy i wybór oraz odwołanie dyrektora.

Do obowiązków Dyrektora Wykonawczego należy utworzenie grupy stałych udziałowców, składającej się z ekspertów reprezentujących właściwych udziałowców, takich jak reprezentanci przemysłu technologii informatycznych, grup konsumenckich, oraz ekspertów ze środowisk akademickich w dziedzinie bezpieczeństwa sieci i informacji.

### **4. Główne cele i zadania**

Zadaniem Agencji jest wspieranie Wspólnoty – zarówno państw członkowskich, jak i instytucji UE – w zapewnianiu wysokiego poziomu bezpieczeństwa sieci i informacji.



W celu realizacji tego zadania działalność Agencji koncentruje się wokół:

- gromadzenia i analizowania danych w sprawie przypadków zagrażających bezpieczeństwu sieci i informacji oraz pojawiających się nowych niebezpieczeństw,
- współpracy z różnymi operatorami, zwłaszcza poprzez ustanowienie publicznego lub prywatnego partnerstwa i współpracy z przemysłami działającymi i na poziomie europejskim, i światowym,
- podnoszenia świadomości i promowania metod oceny ryzyka oraz dobrych praktyk dla interoperacyjnych rozwiązań zarządzania ryzykiem,
- śledzenia rozwoju standardów dla produktów i usług w ramach sieci społeczeństwa informacyjnego.

Ponadto zadaniem Agencji jest wspieranie Komisji w jej przygotowaniach technicznych służących aktualizacji i rozwijaniu ustawodawstwa wspólnotowego w dziedzinie bezpieczeństwa sieci i informacji.

## **5. Dokumenty i publikacje**

Biblioteka *on line* agencji umożliwia stały dostęp do wszystkich podstawowych dokumentów w dziedzinie bezpieczeństwa sieci i informacji, a także dostęp do rocznego programu pracy ENISA, miesięcznego biuletynu informacyjnego oraz raportów z działalności.



ECDC



**Europejskie Centrum Kontroli i Zapobiegania Chorobom**  
**European Centre for Disease Prevention and Control**  
**Centre européen de prévention et de contrôle des maladies**  
**Europäisches Zentrum für die Prävention und die Kontrolle von Krankheiten**

### **1. Kontakt**

Adres siedziby :

Stadshusgången 2

Solna, Szwecja

tel. +46 – 8-7342050

Adres do korespondencji:

Solna Stadshus

SE – 171 86 Solna

Szwecja

## **2. Geneza (rok założenia, podstawa prawna)**

Centrum zostało ustanowione przez Parlament Europejski i Radę rozporządzeniem Rady nr 851/2004 z 21 kwietnia 2004 r. w celu wzmocnienia europejskiego systemu zabezpieczeń i zwalczania chorób zakaźnych, takich jak grypa, SARS i HIV/AIDS.

Współpraca między krajowymi agencjami kontroli i zapobieganie chorobom oraz szybkość reagowania jest sprawą zasadniczą we współczesnym świecie, w którym pojawienie się choroby zakaźnej może się błyskawicznie rozprzestrzenić na wszystkie kontynenty. W celu skutecznego zapobiegania takim zagrożeniom w kwietniu 2004 r. powstało ECDC, które rozpoczęło działalność w maju 2005 r.

## **3. Struktura organizacyjna**

Do organów zarządzających Centrum należą dyrektor wraz z podlegającymi mu jednostkami, Rada Zarządzająca i Forum Doradcze. Dyrektorowi podlegają bezpośrednio cztery jednostki: wsparcia naukowego, kontroli i komunikacji, gotowości i reagowania, zarządzania i administracji. Dyrektor uczestniczy w posiedzeniach Rady Zarządzającej, ale bez prawa głosu.

## ECDC

---

Rada Zarządzająca składa się z przedstawicieli państw członkowskich, dwóch przedstawicieli Parlamentu Europejskiego i trzech członków reprezentujących Komisję Europejską. Do jej obowiązków należy:

- przyjęcie regulaminu centrum,
- przyjęcie przepisów finansowych,
- przyjęcie rocznego planu pracy,
- zagwarantowanie wypełniania przez centrum jego zadań zgodnie z warunkami określonymi w rozporządzeniu (WE) nr 851/2004,
- mianowanie i odwołanie dyrektora.

Forum doradcze tworzą członkowie właściwych organów w państwach członkowskich pełniących funkcje podobne do zadań centrum. Członkowie Forum Doradczego nie mogą być członkami Rady Zarządzającej. Forum tworzy mechanizmy wymiany informacji dotyczących zagrożeń dla zdrowia, zapewnia ścisłą współpracę między centrum a właściwymi organami w państwach członkowskich, a także wspiera dyrektora w zapewnianiu wysokiego poziomu naukowego i niezależności działań i opinii.

#### 4. Główne cele i zadania

Zadania centrum określa rozporządzenie, na mocy którego ustanowiono ECDC. Główne zadania Centrum to:

- rozpoznanie, ocena i informowanie o pojawiających się nowych zagrożeniach dla zdrowia ludzkiego przez choroby zakaźne,
- w przypadku pojawienia się ognisk innych chorób o nieznanym pochodzeniu, które mogą się przedostać do Wspólnoty lub rozprzestrzenić się na jej terytorium, centrum działa samodzielnie, aż do czasu ustalenia źródła choroby,
- w wypełnianiu swoich zadań centrum w pełni uwzględnia zobowiązania państw członkowskich, Komisji i innych agencji wspólnotowych, a także organizacji międzynarodowych aktywnych w obszarze zdrowia publicznego, w celu zapewnienia wszechstronności, komplementarności i koordynacji działań w tej dziedzinie.

We współpracy z krajowymi organami ochrony zdrowia Centrum przyczynia się do wzmocnienia i rozwijania światowego systemu kontroli zagrożeń chorobami i systemu wczesnego ostrzegania. Poprzez współpracę z ekspertami ECDC gromadzi wiedzę w dziedzinie zdrowia publicznego w celu wzbo-



## **ECDC**

---

gacania zasobów wiedzy naukowej dotyczącej ryzyka ze strony pojawiających się nowych chorób zakaźnych.

### **5. Dokumenty i publikacje**

Najważniejsze dokumenty ECDC to, oprócz rozporządzenia ustanawiającego Centrum i rozporządzeń zmieniających, program pracy na lata 2005–2006. Publikacje Centrum to komunikaty prasowe i broszury informacyjne.





ERA



**Europejska Agencja Kolejowa**  
**European Railway Agency**  
**Agence ferroviaire européenne**  
**Europäische Eisenbahnagentur**

### **1. Kontakt**

Adres siedziby:

European Railway Agency  
160, Boulevard Henri Harpignies  
59300 Valenciennes – France  
tel. ++33 327 096-500  
faks +33 327 334-065



## ERA

---

Adres centrum konferencyjnego w Lille:  
European Railway Agency  
Espace International  
299, Boulevard de Leeds  
59777 Lille – France

Adres do korespondencji:  
European Railway Agency  
BP 20392  
F-59307 Valenciennes Cedex

e-mail: [press-info@era.eu.int](mailto:press-info@era.eu.int)

Internet: <http://www.era.eu.int/Default.aspx>

## **2. Geneza (rok założenia, podstawa prawna)**

Europejska Agencja Kolejowa została ustanowiona w 2004 r. na podstawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady z 29 kwietnia 2004 r. nr 881/2004, określającego zadania Agencji, jej strukturę i metody pracy, a także przedstawicieli sektora kolejowego. Pełni funkcję regulatora rynku kolejowego w zakresie technicznym oraz zapewnia państwom członkowskim Unii Europejskiej wsparcie techniczne interoperacyjności oraz bezpieczeństwa.

Agencja ma dwie siedziby, obie we Francji: centralę operacyjną w Valenciennes oraz siedzibę w Lille, gdzie odbywają się międzynarodowe spotkania i konferencje.

W 2005 r. Agencja przechodziła fazę stopniowego jej tworzenia, z zakończeniem przewidzianym do połowy 2006 r. Po tym okresie wprowadzającym Agencja stanie się całkowicie funkcjonalna; początkowo personel będzie liczył 100 osób, głównie specjalistów z europejskiego sektora kolejowego.

### **3. Struktura organizacyjna**

Ze względu na to, że faza uruchamiania Agencji nie została jeszcze zakończona, do połowy 2006 r. nie można wykluczyć kolejnych zmian struktury wewnętrznej.

Rada Zarządzająca jest głównym organem zarządzania i nadzorowania prac Agencji. W jej skład wchodzi przedstawiciele każdego państwa członkowskiego (po jednym), czterech przedstawicieli Komisji Europejskiej oraz sześciu specjalistów – bez prawa głosu – z sektorów związanych.

Najważniejsze elementy struktury organizacyjnej agencji tworzą:

- Dyrektor Wykonawczy,
- biuro dyrektora wykonawczego, a w nim działy:

- komunikacja i public relations,
- księgowość,
- jednostka ds. bezpieczeństwa odpowiedzialna za wprowadzenie w życie przepisów, które nakłada na agencję dyrektywa w sprawie bezpieczeństwa oraz dodatkowo rozporządzenie nr 881/2004, ustanawiające Europejską Agencję Kolejową, którą tworzą różne zespoły odpowiedzialne za zadania określone w rocznym programie pracy agencji,
- jednostka ds. interoperacyjności,
- jednostka ERTMS (Europejski System Zarządzania Ruchem Kolejowym),
- jednostka ds. oceny ekonomicznej,
- jednostka ds. administracji (zasoby ludzkie, technologia informacyjna, dział prawny, budżet i finanse).

#### **4. Główne cele i zadania**

Agencja ma zapewnić państwom członkowskim UE oraz Komisji wsparcie techniczne w dziedzinie bezpieczeństwa transportu kolejowego oraz interoperacyjności.

Głównym celem jej działań ma być, z jednej strony, ustalenie norm w dziedzinie bezpieczeństwa transportu kolejowego

oraz interoperacyjności, z drugiej zaś kontrola ich przestrzegania przez państwa członkowskie.

Jako element wspólnej polityki transportowej Wspólnota przyjęła ustawodawstwo służące budowaniu zintegrowanego obszaru kolei europejskich zarówno w wymiarze prawnym, jak i technicznym. Służy temu rozwijanie i wdrażanie technicznych specyfikacji interoperacyjności i wspólne stanowisko wobec kwestii dotyczących bezpieczeństwa kolejowego.

Uprawnienia Europejskiej Agencji Kolejowej obejmują cały obszar Unii Europejskiej. Z tego względu, oprócz przedstawicieli Komisji Europejskiej, rząd każdego państwa członkowskiego UE ma swojego reprezentanta z pełnym prawem głosu w instytucji nadzorującej Agencję.

Oprócz państw członkowskich UE europejskie państwa trzecie, stosujące wspólnotowe prawodawstwo kolejowe, zwłaszcza dyrektywy w sprawie interoperacyjności i dyrektywę dotyczącą bezpieczeństwa kolejowego, mogą brać udział w pracach agencji. W wymiarze praktycznym może to polegać na negocjowaniu i podpisaniu ze Wspólnotą Europejską porozumienia ustalającego warunki ich uczestnictwa, z uwzględnieniem np. kwestii personelu i budżetu.

Działalność Agencji nie może się ograniczać tylko do pracy własnego personelu, ale polega raczej na współpracy z ca-

## **ERA**

---

łym sektorem kolei europejskich oraz związanych z nimi organizacji.

W celu przygotowania swoich zaleceń Agencja utworzy grupy robocze z przedstawicielami organizacji sektora kolejowego i krajowymi organami ds. bezpieczeństwa. W niektórych przypadkach Agencja przeprowadzi konsultacje z organizacjami pracowniczymi oraz organizacjami przewoźników kolejowych towarowych i pasażerskich, zanim zalecenia zostaną przyjęte.

Wstępny wykaz organizacji, które mają być włączone do współpracy z Agencją, został sporządzony przez Komitet składający się z przedstawicieli państw członkowskich, ustanowiony na mocy art. 21 dyrektywy w sprawie interoperacyjności oraz art. 27 dyrektywy w sprawie bezpieczeństwa. Z czasem Komitet sporządzi listę organizacji, które będą konsultantami agencji.

### **5. Dokumenty i publikacje**

Zgodnie z rozporządzeniem 881/2004 i innymi stosownymi przepisami, programem pracy agencji i decyzjami Rady Zarządzającej w sprawie „Procedur dotyczących publicznego dostępu do dokumentów stosowanych przez Agencję”, obowiązkiem Agencji jest pomoc udziałowcom (w tym Komisji

Europejskiej, sektorowi kolejnictwa oraz społeczeństwu) w zapewnieniu wszelkiego rodzaju sprawozdań, dokumentacji i systemów wyszukiwania informacji.

Zgodnie z zasadą przejrzystości, większość rezultatów to informacje nieopatrzone klauzulą tajności i z tego względu dostępne bez ograniczeń w portalu internetowym Agencji.

Nieliczne rezultaty oraz znaczna część wykonanej pracy, będąc tymczasem w stadium wersji roboczej, będzie wymagała uprzedniej autoryzacji i potwierdzenia przed sprawdzeniem ich *on line*.